

2006

DARWIN - ALICE SPRINGS
CAIRNS - CAPE YORK

1 måneds rundtur i bil, med fly og båd

2005

Australien - 4 uger rundt i det nordøstlige hjørne

Af: Livsnyderne – Rita & Mogens Lauritsen

Forord

Med fly fra København til Darwin, herfra rundt i bil i området, og efterfulgt af 1000 km kørsel til Alice Spring.

Rundt i bil i området her en ugestid, og med fly til Cairns.

Her steg vi i et lille privat fly og fløj til Australiens nordligste punkt hvor en off-road bus ventede.

4 dage gennem vildnisset med overnatning i telt, for igen at lande i Cairns,

Og så sejlturene til The Great Barrier Reef, især turen med sejlbåd og overnatning på havet var uforglemmelig.

Efter 4 uger retur til København med fly.

Copyright © 2016 Rita & Mogens Lauritsen

Forlag: Livsnyderne

2016 - 1. udgave

<http://www.Livsnyderne.nu>

livsnyderne@tdi.nu

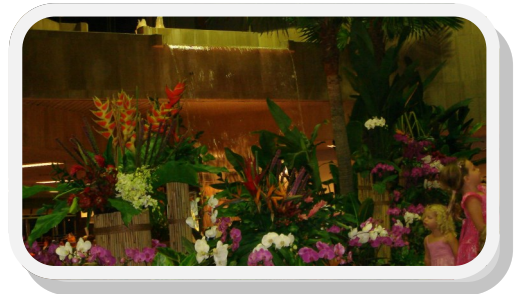
24. september 2006 - dag 1

Vi starter på rejsen fra Nyborg Station kl. 14.02. Solen skinner, det er 20 gr. Vi har bare arme, og mange kilo i rygsækken. Vi har sat ZX'en på P-pladsen, så snupper Martin den i eftermiddag, når han kommer retur fra Korsør.

25. september 2006 – dag 2

Vi er i Singapore lufthavn, 'Changi'. Kl. er 12.10 dansk tid, og 18.10 Singapore tid. Det har været en lang trættende flyvetur. Vistnok 13.337 km. Det er helt uforståeligt. Vi har fløjet med en Boeing 767 med 450 passagerer ombord. Det er mig endnu mere uforståeligt og lidt klaustrofobisk, at vi er så mange i ét fly.....så meget mad, så mange øl, vin og sodavand, og endnu mere mad, for slet ikke at tænke på, så mange der også skal af med noget igen på toiletterne!!!!

Vi trasker rundt i 'Changi' og kigger på elektronikforretninger, de vil meget gerne sælge noget, de små fine kinesere, eller hvad de nu hedder i Singapore. – vi får en drink til lyden af brusende vandfald og synet af skønne orkideer – sender også lige en e-mail hjem via Mogens' mobiltelefon. – Der er også levende musik, flygel og sang. Det er da utroligt, og dejligt afslappende.

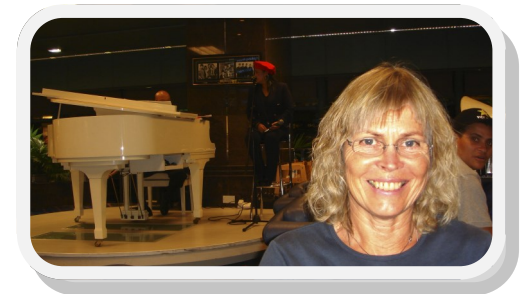
Mit ur står stadig på dansk tid og jeg gør alt, jeg kan for at holde styr på dansk tid og lokal tid. Det skrider snart for mig kan jeg mærke... her er vi 6 timer længere fremme og det bliver snart nat igen. Nu er DK tid 15.30. og her i Singapore er vi klar til take-off kl. 21.30. Til en tur på 3.339 km fra Singapore til Darwin.

Kl. er nu 20.10 i Danmark altså, og nu er vi landet i Darwin og her kl. 03.40. Og det betyder det blevet til

d. 26. september 2006 – dag 3

Vi har været undervejs i 31 timer, er blevet snydt for 7,5 time undervejs og har fløjet ca. 17.000 km.

Undervejs er vi blevet sikkerheds checket et utal af gange. Flere steder måtte vi også af med støvlerne, udover at tømme alle vore lommer, og alligevel bippede detektoren, så vi begge måtte stå med spredte arme og ben og blive checket en ekstra gang.

I Darwin måtte vi desuden fremvise al vores medbragte campingmad, der er åbenbart rigtig meget de ikke ønsker ind i landet. Vores Guld AXA blev studeret nøje, det drejede sig om, om den indeholdt tranebær.

Endeligt grønt lys og så rodede min rygsæk rigtig meget. Nu sidder vi ude i ankomsthallen, og venter blot på at Hertz lukker op, så vi kan få vores 4WD.

Endelig kl. 04.30 ud til bilen. Det var en fugtig og varm dyne af luft, der slog imod os. Vi skifter til shorts og sanddaler.

Mogens havde alle odds imod sig:

Natten er kulravende sort, bilen er med automatgear, og med rattet i højre side, og så ved vi egentlig ikke rigtig hvor vi skal køre hen... bare hen et sted, hvor vi lige kan slå sæderne lidt tilbage og hvile, til dagen gryr og vi kan få vores backpacker hostel værelse kl. 10-11 tiden.

Det trak tænder ud at køre ind i Darwin på den måde, alle sanser var skærpede, men på forunderlig vis er der lige en p-plads til os udfor noget der ligner en park.

Vi slapper af og småblunder et par timer. Jeg synes det er svært sådan helt at slippe kontrollen, og lade stå til, men nyder at ligge og lytte til morgenen mange og forskellig artede fuglelyde, der tager til i styrke og mangfoldighed. Og endnu mere fantastisk blev det, da dagen gryede, og så holdt vi på Darwins berømte strandpromenade, midt i Darwin. Rigtig mange var ude at jogge allerede fra kl. 06.00 om morgenen, så vi tog da også lige en rask spadseretur og så Darwin vågne op.

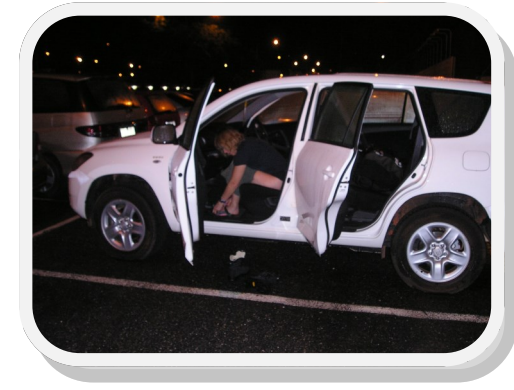
Til vores held betød det også, at vi kunne nå at være med til at fodre fisk fra Doctors Gully. En lokal begyndte i 1958 at fodre fiskene i havet, og de er siden i hundredvis blevet vænnet til ved højvande, at komme til Doctors Gully, og blive håndfodret. Det var en enestående oplevelser, at stå med tæerne i vand, og mærke de glatte bløde fisk omkring sig, og nippe lidt i fingrene, efter brød.

Der var mange havkatte, og nogle, de kalde 'jack' og store 'milkfisk' og små skinnende gule og blå.

Det var et hyggeligt og rart værelse på FroggsHollow Backpacker. Vi var trætte og havde småkvalme, men var enige om at få vendt om på tiden, og derfor travede vi en dejlig tur i Darwin. Jeg fik en pink maglite, og ellers blev vi enige om, at den ene turistbutik, lignede den anden..

Det er umiddelbart et afslappet og 'easy-going' folkefærd, venlige og imødekommende uden forbehold.

Eftermiddag på museumsbesøg med Aboriginal kunst... meget flot. Og dernæst en travetur ved stranden, og lige finde en lille sten. Efter aftensmad i byen, gled vi under lagnerne og sov rigtig rigtig længe, faktisk 12 timer!!

27. september 2006– dag 4

Veludhvilede kørte vi mod Kakadu Nationalparken, ca. 270 km fra Darwin.

Vi blev ganske imponerede over nogle umådelig store termit boer, den ene større end den anden. Termitterne, kaldet 'Queens in grassland castles', er et mirakel i naturens ingeniørarbejde. De er blinde, tavse insekter, kun få millimeter i længde, og på trods heraf, er de i stand til ved samarbejde, at omgive sig med disse imponerende holdbare bygningsværker.

Jord blandet med deres spyt bliver til disse bygningsværker, der kan huse flere millioner termitter. Som med vores myrer er der en dronning, hvis opgave er at producere æg, der rummer kommende arbejdere.

Pludselig lød en buldrende rumlende torden, jeg kiggede mig omkring, næ ingen tordenskyer at se, så fik jeg øje på en enorm støvsky på vejen, og få sekunder senere buldrede og tordnede det første 'road train' forbi os.

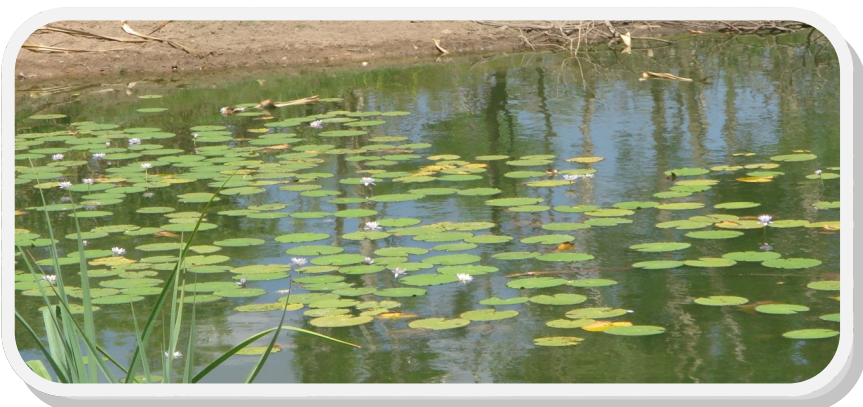
Et road train er en lastbil med 2-3 hængere efter sig, med en længde på 50 meter. Det tilrådes at trække ind til siden, hvis man opdager et road train i bakspejlet, og lade det passere, de har nemlig 'right of way' og forventes ikke at holde tilbage. Tænk aldrig på at overhale et road train, dertil kræves frit udsyn mindst én kilometer !!!

Her ved termitboene, var det så, at Mogens rakte mig bilnøglen. Jeg vidste det jo godt, jeg skulle også kunne køre denne automatiske, højresidede 4WD.

Tju hej, hvor det gik. Det var da helt sjovt. Men absolut også særdeles krævende konstant årvågenhed, for at skulle tvinge hjernen til at køre og reagere trafikalt komplet modsat af, hvad hjernen er programmeret til i rigtig mange år.

Vi tog 3 backpacker blaffere op. Det skulle med små 100 km, til Aurora, hvor de havde fået arbejde for en periode. Sjovt at høre om alle deres oplevelser gennem det sidste år, hvor de havde rejst rundt i Australien.

Eftermiddagen brugte vi på klippemalerier ved Nourlangie Rock og ved Ubirr Rock. Enestående malerier, der viser aboriginalernes åndevæsner, dagligdagen med jagt og jagtudbytte, våben o.s.v. Nogle malerier er op til 20.000 år gamle. Det opleves som et sus og en hvisken fra fortiden, og det er fantastisk.

Det var også fantastisk, at det altså foregik i 39 gr.s varme. Vi blev nærmest slået til døren, hver gang vi steg ud af bilen, så vi var bevæbnet med flere liter vand og solhat.

Det gik nu helt godt, og vi snuppede da også lige en lille rask travetur op i xxxxxx, hvorfra vi havde den flotteste udsigt til Nourlangie klippen. Dernæst blev vi fristet til en lille tur til en billabong. Og det var helt mirakuløst pludselig midt i al det tørre, at stå ved en sø med sump og græsser og masser af fugleliv. Ja, og altså også krokodiller.... Vi så dem nu ikke.

Det var her jeg fandt et stykke papirstyndt bark fra papir bark træet.

Den første lille wallaby så vi i bushen på vej til Ubirr Rock. Den er noget mindre end kænguruen, og kan blive op til 1,7 m lang. Hurtigt og elegant hoppede den væk. Solnedgangen skulle opleves højt fra toppen af fra Ubirr klippen, og det var ganske smukt og en dejlig afslutning på en travl dag.

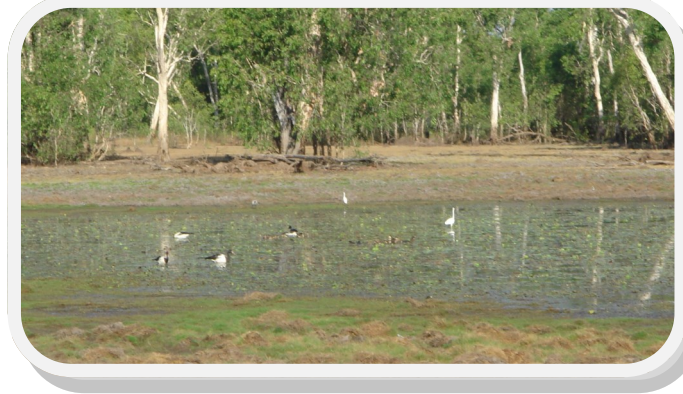
Nå ja, afslutning og afslutning, vi vidste jo egentlig ikke endnu hvor vi skulle sove, og kl. var ca. 19.30. Turen videre frem bød på en lille 'bush fire' – det ser nu lidt voldsomt ud, men det er altså kontrollerede brande, for at forhindre større brande i at brede sig.

I nattens mulm og mørke kom vi frem til Coinda, og slog telt op. Men det var altså stadigvæk 35gr. og alle lynlåse var hermetisk tillukkede p.g.a. myg og andet kryb. Så vi nærmest kogte. Prøvede bare på at slappe af, og være til og holde ud..... vi faldt da også i søvn, og i nattens løb sank temperaturen, så det blev nogenlunde behageligt, at ligge med en silkelangepose over sig.

Vi hørte underlige store bløde vingesus natten igennem... jeg gætter på store flagermus.

28. september 2006 – dag 5

Herlig morgenluft, herligt brusebad, men ingen morgenkaffe. Den dims var knækket, men så fik vi müsli og mælk, ja varm mælk forstås, for det kolde vand er ikke koldt.

Hele dagen har vi været på 4WD med snorkel tur, ind til Jim Jim Falls og Twin Falls.

Jim Jim vandfaldet falder 215 m, men da det er sidst på 'the dry season' var det intet vand i Jim Jim, men efter en anstrengende vandre-klatretur nåede vi den lille sandstrand for bunden af vandfaldet, og her lokkede nogle små pools med en forfriskende dukkert.

Det siges, at man aldrig kan vide sig sikker for om der er krokodiller i vandet, man sætter fælder op hvert år, og det er på eget ansvar. 'people swim there everyday' og krokodiller eller ej, vi fulgte bare efter vores guide, og hoppede i.

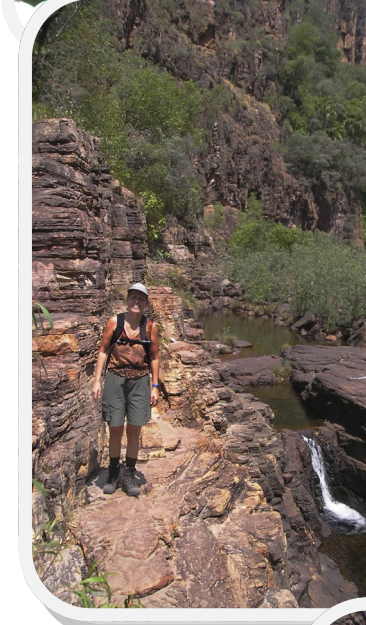
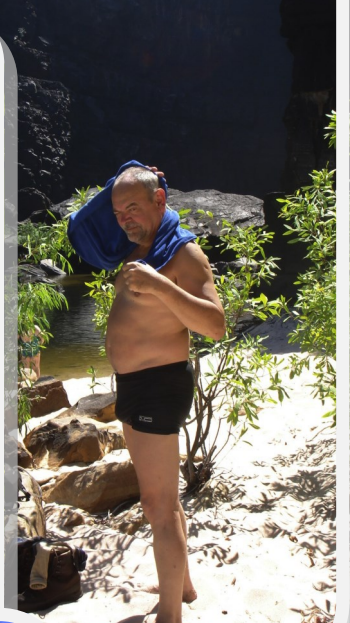
Vi svømmede mellem klipper og udspring og rundt om hjørner og pludselig var vi i en kold pool (det sagde de altså den var, men den føles som mindst 22 gr). Denne pool er 20 m dyb og dannes af vandfaldet. Vi lå der på ryggen og kiggede 215 m op inde i en u-slugt. Det var enestående smukt.

Jeg nød det meget, men jeg havde hele tiden den lille kriblen i nakken... crocs!! Klipperne, der udgør den smukke slugt er 1.600 mill. år gamle. Det er så fuldstændig ufatteligt.

Turene med vores Landcruiser var hele dagen meget 'bumpy', og vi blev godt rystet, alle muskler var anspændte for at tage fra for stød. Flere steder forcerede vi små vandløb. Et sted nåede vandet til op over hjulene, og vi blev kraftigt informeret om, at hvis vi gik i stå, måtte vi ikke stige ud af bilen, p.g.a. af krokodillefaren. Det gik nu helt godt og var også sjovt.

Vandreturen ud til Twin Falls var også over ujævne klippestykker og anstrengende. Det var meget varmt, mindst 39 gr. igen i dag, vi drak litervis af vand, som vi medbragte på ryggen.

Sørerne omkring Jim Jim Falls og Twin Falls er kendt krokodille område, og man forsøger at indfange dem i specielle krokodille fælder. Madningen er vilde grise, døde forstås !!! Det lugtede fælt, når vi gik forbi sådanne fælder i denne varme.

Derudover lægger man små fodboldlignende plasticugler ud i vandet, indeholdende noget lækkert krokodillemad. Når krokodillen fristes, og bider i kuglen, som er af plastic, spytter den kuglen ud igen, og på mærkerne på kuglen, kan man se om det er en farlig 'saltie' eller en mere fredelig 'fresie'.

Vi var trætte, rigtig trætte, varme og med lidt ondt i hovedet på den 57 km lange bumpy vej hjemad efter en spændende dag.

En lille fin oplevelse var et spontant stop, hvor guiden så bush apples, små røde frugter på størrelse med en avocado og med en kerne så stor som avocadoens. Udenom kernen en ½ cm rød/hvidt frugtkød, med parfumeret citronagtig smag. Straks vi kom hjem ilede vi mod at købe en kold øl. Det var herligt, og så blev vi enige om, at et 'budget room' med air condition, det var en nødvendighed. Pris 71 \$. Men inden vi gik i seng, spiste vi lige en pizza med kænguro kød. Det var mørt og velsmagende i konsistens som groft kalvekød.

Trods vi hver især har drukket omkring 5 l vand, endte dagen med ondt i hovedet, overvældende fysisk træthed og ondt i nakke- og andre muskler i kroppen. Mogens konstaterede, at trods 5 l væske havde han ingen vandladning haft, og var formentlig på vej til hedeslag. Det gav noget at tænke over. De høje temperaturer er ikke at spøge med.

Vi har her i området set flere aboriginale folk...desværre er det ikke noget rart syn. De fleste sidder og drikker rundt omkring. Det er trist og uværdigt at se, og vi tænker meget på den skæbne, der overgik det grønlandske folk og sammenligner den vel nok med det aboriginale folks skæbne.

Fredag d. 29. september 2006 – dag 6

Godt nedkølet i vores budget room, nød jeg at sidde på sengen og skrive dagbog, mens Mogens hurtigt faldt i en tiltrængt kølig søvn. Senere på natten var Mogens vågen, og med et glas vin ved siden af computeren fik han styr på alle vore billeder fra den foregående dag.

Vi tager så mange billeder hver især, at de skal sorteres, vendes og drejes og kasseres dag for dag ellers bliver det totalt kaos. Han sad ude i den varme behagelige australske nat. Dette var vist helt rart.

Kl. 05.15 ringer mobil vækkeuret. Vi skal på morgen sejltur på Yellow River Billabong og South

Alligator River. Det er køligt, sådan føles det, tp. Ca. 22 gr. Vi får morgenmüsli med varm pulvermælk. Jamen det er dejligt, når andet ikke findes, og vi kan ikke få morgenkaffe fordi en skrue-dims er knækket!!! Ingen klager, men maven længes efter morgenkaffen, for at komme i gang.

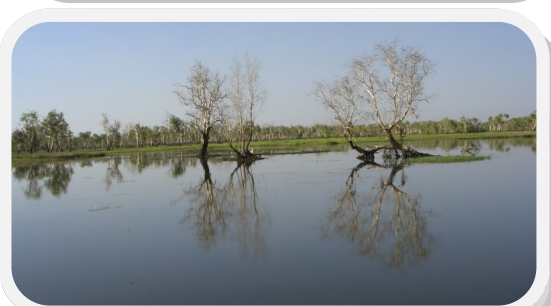
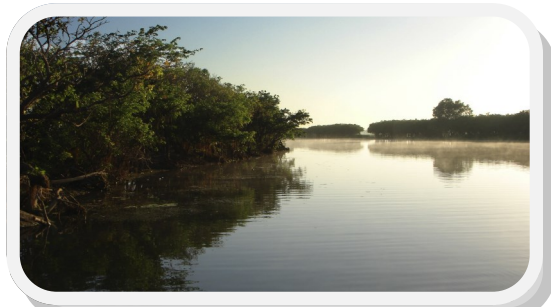
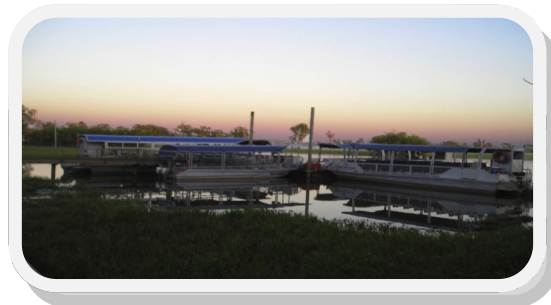
Smukt er det med disen hængende over billabongen medens vi stille sejler ud. . Åh, hvis jeg var ornitolog ville jeg vide hvor mange vidunderlige fugle vi så i dag.

Det var så smukt medens solens rigtigt stod op og dagen gryede.

Vi kan i al ydmyghed nogle få fugle: Jesus fuglen, kaldet sådan, fordi, den tilsyneladende går på vandet, den er faktisk så let, at den går på blade på vandet. Så var der jabiru fuglen, en sorthalset stork, ørneparret, masser af whistling ducks, king fischer fugle og mængder af gæs i hobetal.

Den sødste historie var om gåseparret, dem med det smukke sorte halsbånd om brystet, der dannede par for livet. Hvis den ene døde, ja så døde den anden i løbet af få dage. Se det kaldes kærlighed.

Derudover så vi rigtig mange 'crops' de lå ligesom og lurede overalt med lige næsen og øjnene oven vande, størrelsen var ca. 7 x hovedlængden., Vi så så mange crops, så det var ikke svært at tro på, at der var ca. 1 for hver 10 m.

'Down the Track' d.v.s. Stuart Highway lokkes vi lidt uden for byen Katherine af et salgsskilt for aboriginal kunst.

Det var ude midt i ingenting, og så meget lidt turistagtigt ud. Stedet bestod af et lille skur og en campingvogn. Det blev da også en enestående oplevelse.

Aboriginalen Eddie fortalte genert og med klædelig stolthed og glæde i stemmen om sine kunstværker. Dels aboriginale malerier på lærred og dekorationer af dj's. Viste mig også spontant hvorledes han selv lavede sine pensler af siv og græsser.

Den australske indehaver af stedet gav flere prøver på sin evne til at spille på dj. Pragtfuldt.

Farvel og tak sagde vi, men var dårligt kommet 50 m op af vejen, før vi enedes om, at det var her vi skulle have en souvenir med hjem fra. Og trods vi hjemmefra havde lovet hinanden, at vi ikke skulle hjembringe en dj, ja, så blev det altså sådan alligevel.

Og det en dj med en rigtig god historie bag sig. Den er dekoreret med blomsterne fra træet den er lavet af, med firbenet fra bushen, og med jordens farver og struktur. Så er der bare lige det ved at skulle have den med som håndbagage.

Det var interessant at bemærke, at i Katherine var fordelingen af hvide australiere og aboriginale tilsyneladende fifty fifty.

I samme by spottede Mogens 'Rod & Riffle' butikken og skulle lige checke den for interessante jagtting. Han fandt dog intet, men lod sig fotografere med armen i en 'croc' !! Sej mand jeg har, ikk'?

Men jeg fandt noget, jeg fandt en ægte australsk bush hat, og den værner rigtig godt mod bushens og outbackens hårde sol.

Lørdag, d. 30. september 2006 – dag 7

Dejlig overnatning i en kølig hytte i Mataranka. 90\$ incl. linned og håndklæder, og en lille hyggelig forterrasse med udsigt ud over bushen.

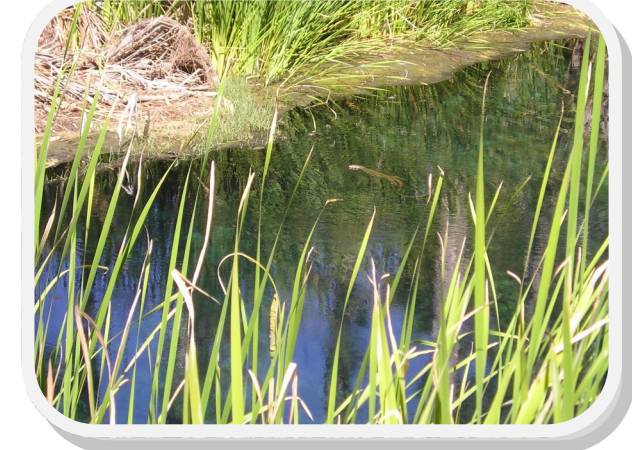
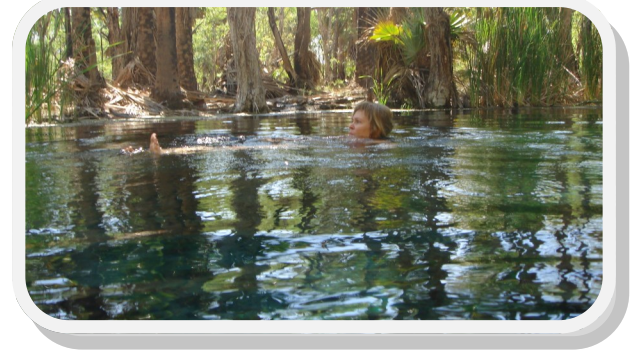
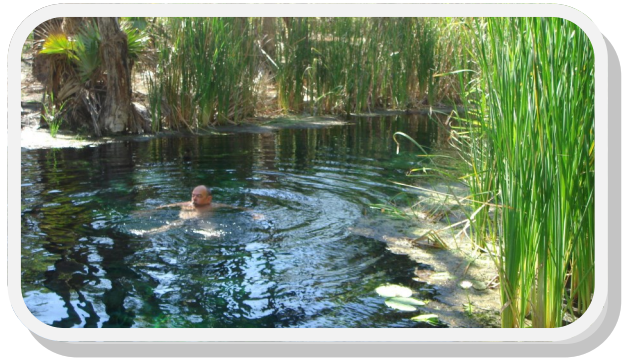
Vi snupper en morgenbadetur i Bitter Springs, en frodig thermal pool, med krystalklart, smaragdgrønt vand, konstant tp. 34 gr. C. Poolen er fyldt med helsebringende mineraler. På aboriginalt sprog hedder poolen 'Korran' og er en del af et helligt drømmested.

Vi glider ned i det bløde varme vand, og frydes og fornøjes over skønheden. Poolen er omgivet af papir bark træer, palmetræer og siv og græsser. Der er en konstant summen af cikader, fuglefløjt og raslen af store palmeblade, der drysser til jorden i den lune brise.

Det rasler også i bladene, når kænguruerne hopper væk. Vi så flere af dem på vores vandretur rundt om Bitter Springs. Vi opdagede også, at vi havde svømmet rundt sammen med firben af 50-60 cms størrelse.

Vi havde Bitter Springs helt for os selv. Det var en enestående gratis oplevelse.

Om vandet er rent ?? Jo da, det kommer ud af jorden med 16.000 l i minuttet og er jo altså 34 gr. varmt.

Så igen 'på med vores 4WD' og down the track.

Kaffestop i Larimah, en by med 20 indbyggere. Byen var under 2. verdenskrig en vigtig base. 'Coffee free for driver' jamen tak da, og så betalte vi bare 2\$ for en kop kaffe til mig.

Med kaffen i hånden gik vi rundt og kiggede i 35 gr. varme, på Larimah Historic Hotel, som jo altså er en besynderlig outback pub, med alverdens rariteter, og et menageri af diverse smukke fugle og saltvandskrokodiller. Der var også lige slået et par vise ord op til almen orientering.

Vi suser videre 'Down the Track' – den er egentlig ganske smal, blot to spor, og vi møder ikke mange biler udover store tunge road trains, der buldrer forbi os, flere med 3 hængere efter sig fyldt med kvæg.

Daly Waters er næste stop. Pubben her har skabt sig et ry, for at være den mest eksentriske pub, dekoreret med de mest besynderlige ting, gæster i årenes løb har hængt og klistret op. Vi satte da også lige tdi consults visitkort op. Den mest besynderlige efterladenskaber og dekoration var

en brystprotese med en piercing !!! Vi fik kødpynt, fritter og sovs og kold øl og vand. Daly Waters Pub påberåber sig også at være Northern Territorys ældste pub, idet dens spritbevilling har været i brug lige siden 1893.

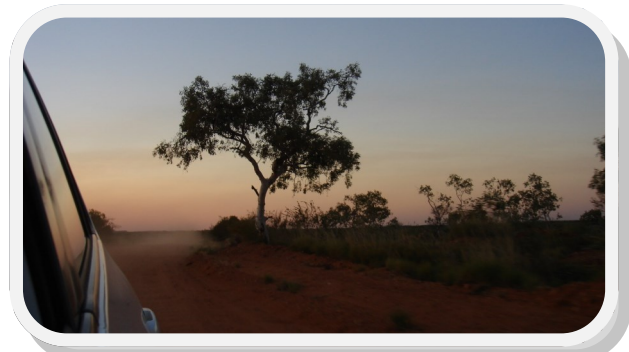
Det var også her vi mødte en ung franskmand, der på cykel læsset med telt og soveposer og al andet udstyr, var i færd med at cykle fra Darwin til Adelaide. En tur på 3.065 km. God tur.

Luftspejlinger blev vores næste oplevelse down the track. Det så fuldstændig ud som store søer af vand flere steder længere fremme. Et underligt fænomen. Det var 37 gr. varmt.

I Renner Springs, der betegnes som stedet for overgangen fra det fugtig tørre Top End til det tørre Australiens centrum, havde vi benstrækker pause. Den nød vi på det mest solide borde bænke sæt vi længe havde set. Olietønder til stole og flade klippestykker til bordplade. Sådan.

Atter ude på Stuart Highway ser vi igen en død kænguro. Ser lidt daggammel ud. De ligger i vejsiden eller midt på vejen, og der er rigtig mange af dem. Det er da nok en god ide med kængurogitter, hvis man kører om natten.

I Tennant Creek finder vi et lille vandrerhjem og snupper et værelse til 40\$.

Solnedgangen ser vi ude ved The Pebbles – 'Kundjarra'. Store granit klippe blokke.

Det er et kvinde drømmested for Warramungu folket og er meget helligt for dem. Vi må under ingen omstændigheder gå ind på selve området. Vi nyder det flotte syn mens solen går ned. Fandt en lille sten..... altså uden for området...den skal med hjem som souvenir fra et smukt sted.

De 6 km tilbage til Tennant Creek ad uasfalteret vej rejste røde støvskyer bagud.

Ost, skinke, flerkornsbrød og Geoff Merril rødvin til aftensmad... det bliver ikke meget bedre.

Søndag, d. 1. oktober 2006 – dag 8

'Royal Suite' hed vores værelse. Der var nu ikke meget royalt over det, sengetøjet så lidt genbrugt ud, havde sådan en udefinerbar, intuitiv fornemmelse af, at der ikke blev skiftet sengetøj, ej heller blev gjort rent sådan mellem de forskellige gæster.

Det stod dog helt tydeligt for mig, da jeg våd efter badet, slog håndklædet ud for at tørre mig.....masser af tidligere brugeres rødlige bushstøv trak nemlig sine tydelige spor i håndklædet....

God morgenmad i det fri, med udsyn til stedets indespærrede smukke kakkauer, og en lille sulten kat, der talte dansk... og så hurtigt 'down the track' væk fra den svinesti.

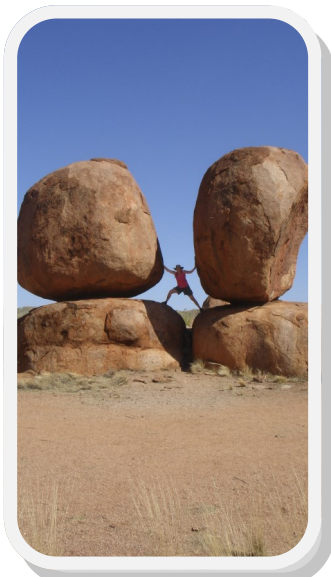
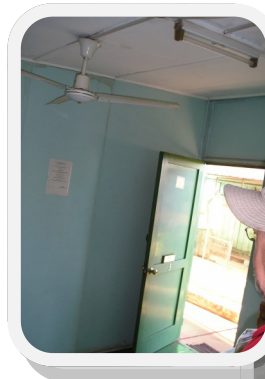
Målet er Devils Marbles, djævlens marmorkugler, eller 'Karlwe Karlwe'.

Spredt udover et enormt stort område i en dal ligger disse granitblokke og balancerer på hinanden i de mest kunstfærdige utrolige opstillinger.

Disse blokke er hellige for det oprindelige folk i området, Warumungu folket. De troede blokkene var regnbue slangens æg.

Over en periode på ca. 1640 millioner af år er en kæmpe granitblok eroderet og sprængt i stykker med en størrelse på ca. 3 – 7 m². Den ekstreme ørkentemperatur har forårsaget udvidelser og sammentrækninger af blokkene, og lag på lag skrælles derved af, som lagene på et løg.

Vi leger lidt på fotografierne, og ser os selv som vægtløfter mestre regnbueslangens æg.

I Wauchope skal der tankes, og her møder vi to særdeles imponerende road trains. De er enorme.

I Ti-Tree holder vi frokostpause, og besøger Red Sand Art Gallery, hvor lokale kunstnere arbejder, udstiller og sælger kunstværker. Købte en dj cd her. Glæder mig til at høre den derhjemme.

Det er rigtig varmt nu, 37 gr, men bilens air condition køler os godt ned. Jeg bladrer i vores turbog og opdager, at en lille detour på en 70-100 km, heraf de sidste 25 på en unpaved bush trail, kan lede os til 'fossicking' – altså jagten på nogle af Australiens ædelstene.

Det tog ikke mange sekunder at beslutte, at det måtte vi prøve. Vi får fat i en 'Registration as Northern Territory Fossicker' og så ud i bushen.

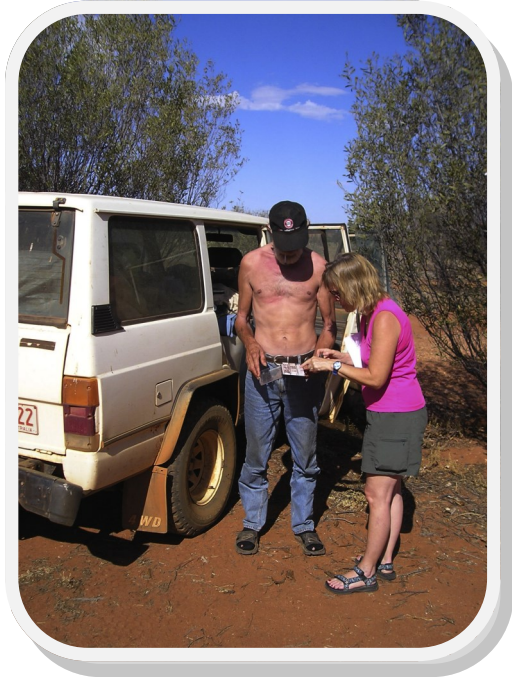
Til Mud Tank Zircon Field, og her møder vi John. En garvet, vejrbitd 'gemhunter' med et stort smil og et varmt håndtryk, og stærke professionelle stenøjne. Han deler gerne af sin viden, og viser os sine professionelle fund her fra området. Både rå og de færdige zirkoner, og apatitter og rubiner. Særdeles smukke.

I en god times tid søger vi rundt i alle de flotte sten, med en bagende sol i nakken. Og også med hundredvis af irriterende små ørkenfluer. De stikker ikke, men de sætter sig vedholdende overalt. I næsen i øjnene, i ørerne, og endda i munden. Rigtig påtrængende er de.

Tilbage til John, der sorterer vores fund med hård håndrubbish, na, nothing, nothing, rubbish, ah, wait, hold on to that one, have someone to look at that one. You got af zircon there. Og så holder han den op mod lyset, vender og drejer og mener det er ikke helt ringe.

Vi fandt også to bittesmå zirkoner, og noget apatitte. Lidt stolte er vi, og i den lokale butik beundres også vores store zirkon, selv om de mener det kun er en 'specimen' (altså turistklump) og ikke noget der er værd at slibe til en ædelsten! Vi køber et par tumblede zirkoner.

Det var en dejlig oplevelse, efter så mange timer 'down the track', at lande i en kølig cabin i Alice Springs.

Mandag , d. 2. oktober 2006 – dag 9

Alice Springs, en by med ca. 20.000 indbyggere midt ude i bushen ...det er underligt med store shopping malls, gader og rundkørsler og masser af moderne klædt folk, og desværre også rigtig mange aboriginals, der henslæber tiden på græsset i skyggen af et træ. Går vi forbi møder der os en dunst af gammel sved og urenlighed. Sørgeligt for sådan et stærkt oprindeligt folk.

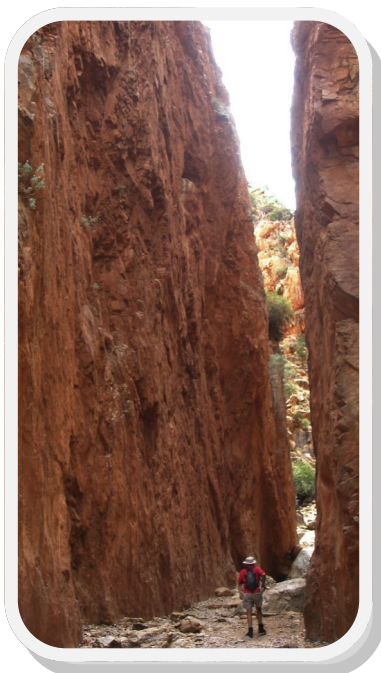
Vi får fundet et hot spot hos Mac Donald, og efter nogen besvær lykkes det at sende hjem, tror vi da nok.

Mogens får sig en dejlig bush hat i Alice, skal være flot jagthat derhjemme. Vi synes begge det er skønt at se på de skønne opaler, der sælges mange forskellige steder. Opalen er Australiens nationalsten. Den findes i et utal af farver og renheder.

De fineste har vi ikke råd til, men en lille dublet, og en lille triplet, samt små rå stykker bliver det til. Desforuden får jeg foræret en klump sten med en grøn stribe i. Navn på lille seddel ved stenen.

Vi er på vej igen og skal se Simpsons Gap, Det er en imponerende revne i klipperne vest for Alice. Det er en rød kløft med høje, høje klippevægge. Vi går langs flodsengen, den er tør heldigvis, ud gennem kløften til et lille vandhul. I flodsengen står flere flotte River Red Gums majestætisk og lader som om, det er betydningløst, at der ikke er synligt vand.

Dernæst er det Standley Chasm, som er en smal, og snæver kløft i sandsten, dannet af Finke Rivers sideløb. Kløften er fyldt med planter, og skønne træer og palmer. En enestående smuk oplevelse. Fandt en lille rød sten.

I Hermannsburg, som er en Aboriginal by, skal vi have vores permit til 2,20 \$ for at køre på Mereenie Loop. Byen er trøstesløs beskidt og det flyder med affald overalt.

Vi drejer fra på en bush track for 4wd, vi skal finde Palm Valley i Fince River National Park.

Det er en spændende køretur langs den udtørrede flod på et meget ujævnt og til tider meget sandet hjulspor, ca. 21 km ud i bushen, langs høje røde bjerge.

Da vi sætter teltet op i 32 gr. varme på den lille primitive campingplads, ser jeg som det første en dingo snuse omkring. Nå, nå. Tænker jeg.

Her er mange fugle, og efter en god aftensmad, skal vi lige på en endnu mere udfordrende og krævende 4wd tur til hjertet af Palm Valley for at se solnedgangen, der kastede det skønneste røde lys på klipperne.

I dalen vokser store imponerende palmer, som et levn fra fortiden, findes ikke andre steder i verden. Der er blot 1200 træer tilbage. Palmerne overlever ved at forsyne sig med vand der er gemt dybt nede i de omkringliggende sandstensbjerge. Der falder blot 200 mm regn om året.

Vågner i nattens løb ved lidt kølighed i luften, det er skønt at have behov for at kravle i soveposen, det var trods alt 31 gr. da vi gik til køjs.

Senere på natten oplevede vi det flotteste dingo hyleri. Også lidt skræmmende. Det lød af rigtig mange.

Tirsdag, d. 3. oktober 2006 – dag 10

Dagen starter med 25 gr. og masser af ørkenfluer. Vi skal lige se Kalarranga Lookout i Palm Valley, og på vej dertil, får vi øje på en sortfodet klippe wallabi. Den var lige så nysgerrig som os.

Dernæst dejlig smuk travetur til røde smukke Kalarrang lookout. Her er muslingefossiler i klipperne. Og det fortælles at klipperne for over 600 mill år siden var dækket af hav.

Meereenie Loop en 20 km lang 4wd tur på en meget ujævn bush vej. Det er et uendelig varieret landskab vi kører og bumper os igennem.

Mange forskellige buske, træer, blomster, palmer, fugle og endda græskarliggende frugter lå langs vejen. En lang, trættende, og også interessant vej. Den fører os til Kings Canyon i Watarrka National Park.

Trods 40 gr. varme begiver vi os ud på en spændende og krævende 6 km vandretur langs kanten af kløften.

Kings Canyon er også røde sandstensklipper. Nogle steder ses tydeligt hvorledes havbunden er presset hårdt sammen i mange lag, og der er steder med 'dødt hav' der ses bølger som aftryk i klipperne. Andre steder er der fuldstændig lige og stejle, afskårne 100 m høje vægge.

Så glat som var det klart til udendørs biograflærred.. Det er meget varmt og vi har brug for at kravle i skygge flere steder. Heldigvis har vi masser af vand og klemetiner med.

En krævende smuk og imponerende vandretur. I bunden af kløften findes 'Garden of Eden' Edens have. En frodig kløft med palmer, gummitræer, græsser og mosser og diverse.

Nu en dejlig kold øl på Kings Creek Station campingplads, og vi låner lidt strøm mens vi drikker øl og spiser kamel burger. Jo, det smagte godt. Det blev den dejligste kølige nat, med tusindvis af stjerner på himlen.

Onsdag d. 4. oktober 2006 – dag 11

140 km fra Uluru tror vi begge helt bestemt, at vi har set klippen. Den blev fotograferet, og det gjorde også et ca. 60 cm langt flot firben.

Det var nu ikke the Rock, som Uluru kaldes, men Mt. Conner, som er den største klippeklovs i hele området. Den er 350 m høj og har en omkreds på 32 km. Imponerende at skue, sådan midt i ørkenområdet. Bushen forstås, for her er hele tiden buske og træer og rødt sand.

I Curtain Springs roadhouse, kigger vi på mange af Australiens smukke fugle, de er dog bag tremmer. En imponerende stor hvid kakadue, var meget snakkesalig og nysgerrig og nipsede gerne lidt i kameraet.

Vi ser dem også "live" ude i naturen, men de flyver så stærkt, så vi når ikke at forevige dem.

Endelig fremme ved Ayers Rock Resort, der styrer alle former for overnatning fra de helt dyre til kr. 8000,- for et dobbeltværelse, med udsigt til 'The Rock', som den kaldes, til vores dejlige campground til 60 kr. pr. voksen pr. nat.

Teltet op, og så videre ud til Uluru-Kata Tjuta National Park, og finde Uluru, som er det oprindelige navn for Ayers Rock.

Klippen måler 3,6 x 2,4 km og er 348 m høj. Den har en omkreds på 9,4 km. Som en kæmpe sandstens monolit rejser den sig op af de omkringliggende sandklitter.

Geologer er af den overbevisning, at the Rock kun er toppen af isbjerget, at klippen i virkeligheden går 5 km nedad også.

Aboriginale folk har beboet dette område i de sidste 10.000 år. Ifølge en gammel Anangu legende er Uluru bygget af to drenge, der legede med mudder efter regnvejr.

Vi traver en 10,5 km tur rundt om foden af klippen og ind i alle sideslugter.

Det er en varm, anstrengende, imponerende, og spændende tur, men at foretage den i 40 gr. varme, var trods medbragt flere liter vand, næsten for meget. Især jeg blev næsten slået til jorden af varmen, og måtte have flere skyggefulde ophold, gerne forsødet med en clementin.

Vi så masser af revner og sprækker, enkelte klippemalerier, og rigtig mange hellige steder for de oprindelige folk. Ved slangens vandhul holdt vi en god pause, og tørrede vores bluser lidt.

Vi så nu ingen vandslanger udover Mogens. Men vi så faktisk en levende slange, ja vi var gys nærmest ved at træde på den. Ca. 1 m lang og farvemæssigt lig med vores stålslange.

Klatreturen op til toppen var lukket i dag p.g.a. varmen. Den er nu også så stejl, og har krævet flere menneskeliv, så det var ikke lige noget for os.

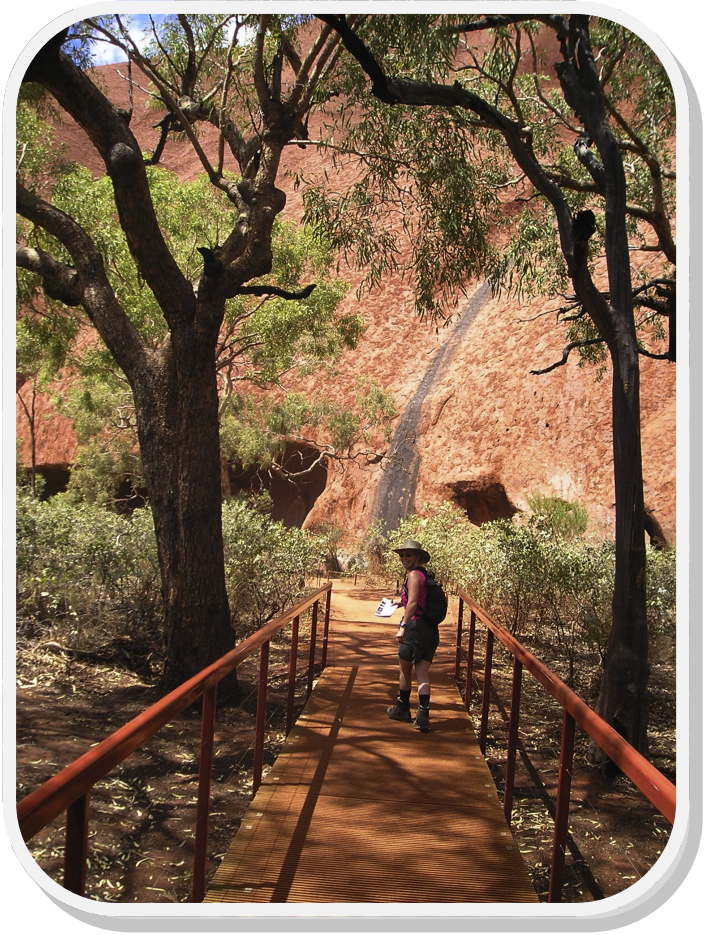
Dernæst linede vi op lige som rigtig mange andre til at se solnedgangen på Uluru.

Vi så den næsten, det var i hvert fald flot. Men et lyn, og et tordenskrald, og tunge sorte skyer, fik os hjem til teltet, der var sat op uden oversejl.

Vi nåede det, nåede også at få lidt regn. Det duftede skønt bagefter.

Området får i gennemsnit 220 mm regn om året, og det er ikke usædvanligt med tørke et til to år, hvor ingen regn falder. Vi fik da lidt.

Og nu sidder vi her under en bølgeplade pavillon og hygger. Her er stikkontakter, så vi suger strøm i massevis til alle vore elektroniske dele.

Torsdag d. den 5. oktober 2006 – dag 12

Kl. 05.45 er der uro og opbrud på campingpladsen, det er stadig mørkt. Alle skal op og se solopgang på Uluru. Det er 18 gr. C – føles køligt. Og nu sidder vi i daggrøet og venter, sammen med rigtig mange andre. Hvor mange? Ja, der er 5000 sengepladser i Resortet, og hvis bare halvdelen så er der vel et par tusinde herude. Det ser også sådan ud, lidt overfyldt !!

Efter solopgang tager vi en dejlig morgenvandretur i Kata Tjuta (The Olgas). En gruppe på 36 kuppellignende sandstensbjerge, skubbet tæt sammen, så de danner smalle dale og kløfter. Den højeste kuppel Mt. Olga, er 546 m og altså 200 m højere end Ayers Rock.

Kata Tjuta betyder 'mange hoveder' og er forbundet med Anangufolkets indvielsesceremonier for mænd. Vi skal vandre 7,4 km i Valley of the Winds. Turen var lukket i går p.g.a. heden, men er åben for en morgenvandretur, som vi starter kl. 06.45.

Det føles rigtig koldt, der suser en frisk brise og vi må have vores wind-breaker trøjer på. Det er en dejlig vandretemperatur. Vi vandrer gennem smukke dale, dybe kløfter og opad og nedad stejle sammenpressede røde sandsten. Det er en særdeles dejlig tur, om end lidt krævende, så belønnes vi med vidunderlige udsigter.

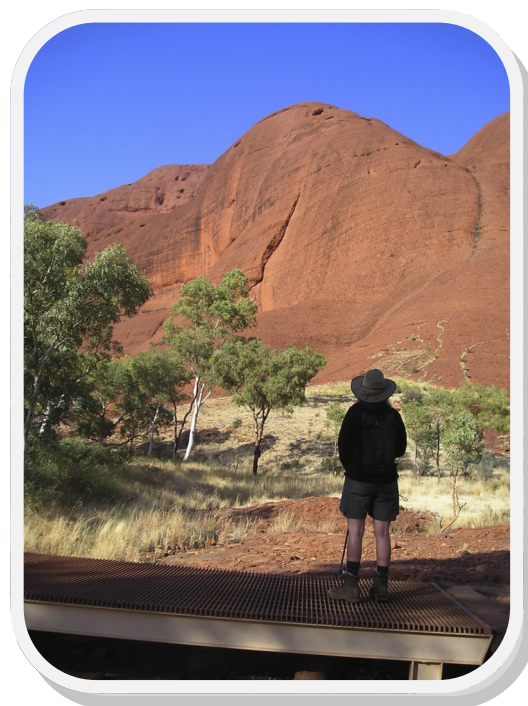
Vi får ændret vores flybillet til en dag tidligere, vi føler, vi har gjort det godt her i Uluru-Kata Tjuta National Parken. Hjemme på campingpladsen er det stadig mindst 10 gr. køligere end i går, d.v.s. ca. 30 gr. og der blæser en strid ørkenvind. Vel nok 10-12 s/m.

Vi dovner lidt og resten af dagen skal tilbringes med lidt turistshopping i de butikker, der er tilknyttet Resortet.

Klimaet i 'The Top End' som denne stat hedder er subtropisk og består blot af to sæsoner: 'Wet and Dry' altså den våde og den tørre årstid. I den våde årstid fra november til april er regntiden, og det er sædvanligt med mange oversvømmelser af mange veje. Flere veje kan være ufremkommelige i uger og måneder.

Vi ser da også hyppigt advarselsskilte langs landevejen om oversvømmelser, efterfulgt af målepinde, der angiver hvor meget vand der ligger på vejen, vi har set målepinde helt op til 2 m. Den tørre periode fra maj til oktober er turistsæsonen, stadig med høje temperaturer men ikke nær så megen fugtighed og derfor en langt mere behagelig periode.

Vi har også lært, at man ikke siger hvor mange kilometer er der til det og det, nej, man siger: How many 'k'?

Vores 4WD-Rav 4 med automatgear og alverdens dejligt udstyr har tjent os godt, og det kan blive svært at undvære den, den har jo næsten været vores hjem i 11 dage.

Vi er blevet mødt med megen venlighed, og stort set alle hilser, når vi går forbi hinanden. Engelsk er vel engelsk kan man sige, dog har vi bemærket en lidt morsom udtalelse af ordet 'yes', det trækkes i langdrag, med nasal lyd, uden s. Mogens siger det lyder som et får der bræger, og vi kommer ustandselig til at trække på smilebåndet. 'Yeeeeee'

Nåda, en skræppen af fugle, de flyver lavt henover over jorden, og har travlt med at jage et stort firben væk.

Vi bestiller BBQ- Menu den sidste aften. Mogens får en T-Bone steak, jeg får et grillspyd med kængurukød, og så er det ellers selv i gang ved en af de mange store grills, der er godt opvarmede.

Det er varmt og sjovt, og dernæst hen at forsyne sig i den velassorterede salatbar, og slutte af med friske frugter, vandmelon, honningmelon, ananas og 'butter & bread' kage med varm solbærsovs. Det var 'mums' og hele herligheden kostede 20,95 Au. \$ = ca. 100 D. kr.

Chokoladehistorien, skal de ha' den, Mogens ???

Ikke udelukkende p.g.a. dette dejlige måltid, men nok så meget 'ude af vanlige omgivelser grund', ja, så havde min mave brilleret ved at strejke lige lovlig meget.

Enhver, der har prøvet dette, ved hvor ubehageligt, det er, og hvor meget det kommer til at betyde for det generelle velbefindende. Jagten gik derfor i det lokale supermarked på 'noget', der kunne lindre og lette, om jeg så må sige.

Mogens skraldgrinede, og valgte på mine vegne, noget chokolade, indeholdende afføringsmiddel (sennepsfrø). Straks af Mogens døbt, undskyld mig, de sarte må holde sig for ørerne, altså chokoladen blev døbt: Skide chokolade!!

Til stor moro for Mogens indtog jeg således et par stykker chokolade før sengetid, og jeg kan hilse at sige, det var med stor succes. Jeg bød naturligvis også Mogens lidt chokolade, han takkede høfligt nej, trods det duftede og smagte som en blanding af After Eight og Toblerone.

'Palya' er Anangu og betyder både OK, goddag og farvel.

Nu siger vi 'Palya' i betydningen farvel til vidunderlige oplevelser i The Top End.

Fredag d. 6. oktober 2006 – dag 13

Eventyret i The Sunshine Coast lurer lige om hjørnet. Vi pakker sammen i Ayers Rock, fotograferer den sidste fugl på campingpladsen, kører en sidste rundtur om klippen, afleverer 4WD Rav 4 og boarder flyet til Cairns kl. 12.50. Det er en tur på 1.786 km og den varer 2 t 55 min. Min rygsæk er blevet 2-3 kg tungere dels p.g.a. lidt sten, men også fordi jeg insisterede på, at vi skulle medbringe en sammenklappelig skovl, som vi fandt på en bush camp rasteplads i Kakadu. Nu må vi se om den når med helt hjem, det ville da være en sjov souvenir.

Sidder her i flyet og funderer over, at det er fantastisk, at vi kan sende hilsner hjem via vores mobiltelefon. Midt ude i outbacken ved Ayers Rock. Endnu mere uforståeligt er det, at Mogens via sin mobiltelefon/computer kan checke vores e-mail der hjemme, og sende små e-mails. Sikken teknik.

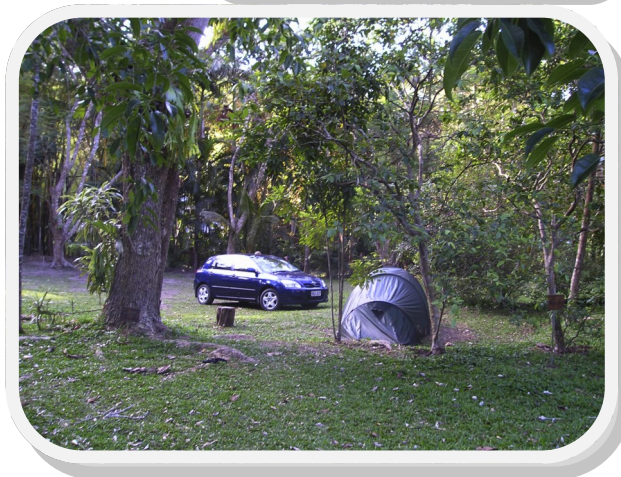
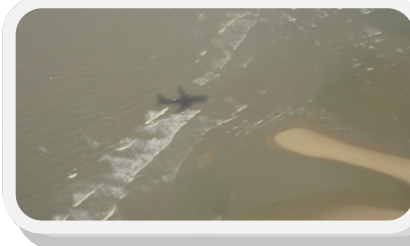
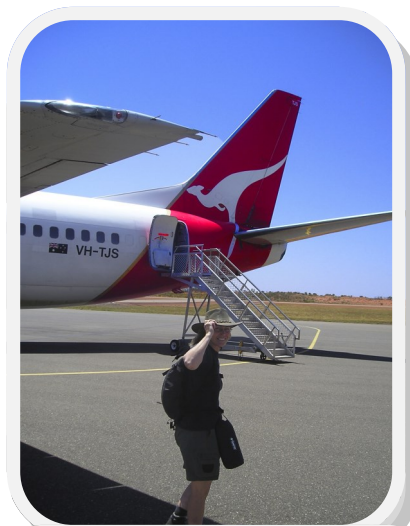
Vi lejer en lille Corolla, vælger den med automatgear, det er trods alt lettere, ikke at skulle rode rundt efter gearstangen med venstre hånd.

Ca. 30 km nord for Cairns, slår vi telt op i Kurunda Rainforest Park, en regnskovs campingplads med danske indehavere. De var udvandret fra Danmark for 35 år siden, hun var fra Nykøbing Sjælland, og han, som var fra Strib, fejrede 60 års fødselsdag i dag. Hun nød vist at tale dansk, og gav os en fin plads for natten.

Vi har straks mærket forandringen i klimaet, her er fugtigt og ikke nær så varmt, blot 28 gr. C. Jeg nærmest småfrøs på mine arme, da vi sad udendørs og fik en dejlig pizza på det lokale pizzeria.

Kurunda er en lille aboriginal landsby, der tjener fedt på turister, tror jeg da nok. I hvert fald, er den lagt an på turister, der kommer op med 'sky rail'en', som er en gondolvævebane på 7,5 km over regnskoven. Hver dag fra Cairns ankommer de kl. 10.00 og tager hjem igen kl. 15. Derefter er byen nærmest uddød, og vi ser da også kun nogle få indbyggere på vores gåtur rundt i byen.

Kl. er 19.30, det er kulsort nat, og der er en summen af insekter. Godnat og sov godt.

Lørdag d. 7. oktober 2006 – dag 14

Vi går tur langs Barron River i Kuranda, og dernæst et par kilometer i en regnskov. Det er utrolig frodigt og smukt.

Dernæst op i den gamle Hippie landsby Kuranda og kigge på det lokale marked, hvor der sælges alt.

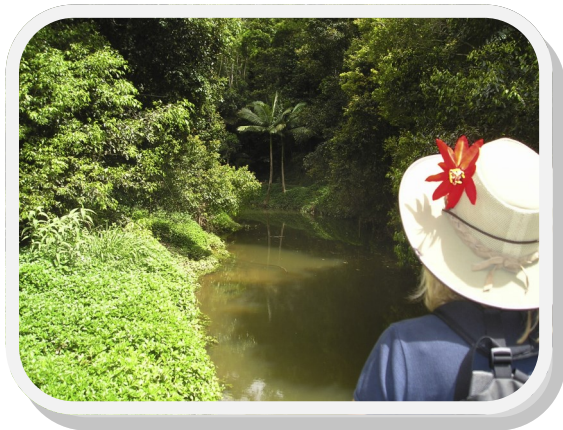
Mogens fristes af og køber sig et bælte i krokodilleskind, det er meget flot.

Snoet og flot køretur til Port Douglas at kigge lidt, hvor rigtig mange turistbåde sejler ud fra. Vi går en lille tur på Four Mile Beach, der er hvid sand, så langt øjet rækker, med store flotte palmer til baggrund.

Fandt små koralstykker på stranden. Vandet mærkedes varmt, men, men der er saltvandskrokodiller, så ingen svømmetur til hr. og fru Lauritsen.

Vi indlogerer os på Floriana GuestHouse, hvilket sådan set en ok, der er bare det ved det, at Maggie smiler så lidt, og har så mange regler for sine gæster, så det virket nærmest som om gæster er en belastning!!!

Vi hygger os nu alligevel, nede i hendes baghave med vores mad og vin fra det lokale supermarked

Søndag, d. 8. oktober 2006 – dag 15

Vi er på en pragtfuld snorkeltur med Wavelength fra Port Douglas.

Besøger 3 forskellige snorkelsteder, bl.a. Opal Reef og Turtle Bay. Vi ser uendelig smukke koraller i mange forskellige farver, smukkeste finder jeg de blå og gule. Vi ser også rigtig mange farvestrålende små og store fisk.

En rigtig spændende guidet snorkeltur fik vi med en marinebiolog, der fortalte på meget vidende og særdeles underholdende vis, f.eks. grinte vi meget af at

nogle fisk, kan skifte køn. Så hvis man nu er en mandlig fisk mellem 100 andre mandlige fisk, så skulle man jo hurtigt komme til at nyde livet ved at skifte køn og blive til kvinde blandt 99 mænd.

Særdeles fascinerende var det at være på indersiden af det ydre rev og se Stillehavets bølger bryde på ydersiden. I Turtle Bay blev vi introduceret til 'Killer'- en enorm fisk, Mowrasse, tror jeg nok, ganske fredelig og harmløs, ca. 100 cm i højden og vel 150 cm i længden. Tykkelsen ?? ca 30 cm.

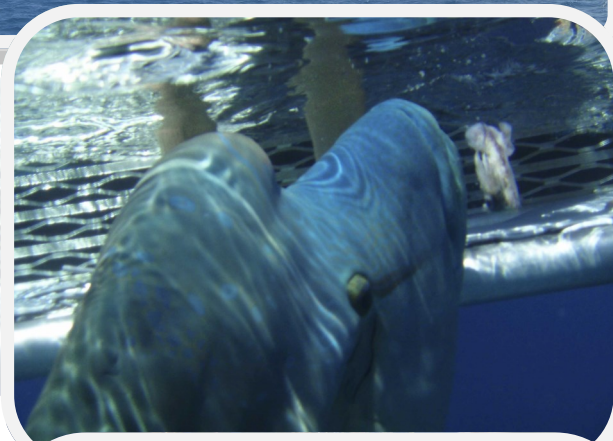
Den var kendt med båden og blev håndfodret med blæk-spruttestykker. Samtidig ankom også mange glubske, lynhurtige brasser på ca. 60 cm. Det var en enestående oplevelse at svømme rundt blandt disse fisk og stryge 'Killer' henad maven.

På hjemturen stoppede vi kortvarigt ved Low Isles, nogle små smukke øer med skønne sandstrande. Vi var godt trætte efter 3 lange snorkelture.

Det blæste en del i dag, så vandet var meget uroligt, så jeg skulle lige tage mig sammen for at hoppe i. På trods af vandtp. på ca. 24 gr. havde jeg behov for en kort våddragt for at holde varmen.

Ombord blev vi enestående beværtet med masser af frisk frugt og dejlig frokost.

Vi bestilte også en CD med fotos fra dagens tur. Den ville de sende til os.

Mandag d. 9. oktober 2006 – dag 16 og tirsdag d. 10. oktober 2006 – dag 17

Vi tilbringer 2 dejlige dage ombord på 'Vagabond'. Får vores egen 'private cabin' med 'bunkbeds' og et lille toilet.

Vi tilbringer dagene sammen med 8 andre + 3 besætningsmedlemmer. Der er hurtigt en god og afslappet atmosfære. Det blæser 5-7 s/m, vi har sol og lidt skyer.

'Vagabond' er en ældre stældame på 65 fod og sejlene er hurtigt sat.

Det er roligt og stabilt derud af. Vinden og bølgerne er beroligende afslappende lyde.

Vi ankrer op ved Maichaelmas Cay, en skøn lille sandø omgivet af smukke koraller. Det er også fuglereservat, så der er konstante fuglelyde. Masser af turister om dagen, men aftenen og natten blev helt vores egen med den skønneste nattehimmel med tusindvis af stjerner og en tydelig mælkevej.

Vi snorklede rigtig, rigtig meget og så mange smukke koraller, mange fisk og endda havskildpadder på ca. 1 m og 1 m store muslinger med de skønneste grønne farver. De var ca. 150 år gamle.

Efter trættende, spændende snorkelture, var det dejligt at dase i hængekøjen, hængt op på fordækket. Om aftenen sad vi rundt om på skibet med mad og vin og snakkede og kiggede stjerner og fortalte historier.

Morgenens snorkeltur bød på en pigrokke midt i alle koraller og fisk.

Vi fik rigtig meget sol, jeg fik rød næse og av, også forbrændt igennem håret på toppen af hovedet, og Mogens fik rød måne og rigeligt med sol på ryggen.

Det var en afslappende og meget vidunderlig tur.

Memories for ever - from Rita & Mogens

Dear Mark,

Our greatest thanks for a wonderful tour with you
and your crew on the Vagabond.

We really enjoyed the upgrade from tourists to
travellers, and by that being able experience the
reef and the night on the see.

We have brought memories for lifetime with us
back to Denmark.

Our best wishes

!

Rita & Mogens Lauritsen
Kvisevaenget 2
DK-5300 Kerteminde
Denmark

kerteminde-sydstrand@adr.dk
<http://www.kerteminde-sydstrand.adr.dk>

Onsdag d. 11. oktober – dag 18

Tidligt op kl. 5.30, rygsækkene er låst inde på Floriana. Vi har pakket en mindre taske og har soveposen under armen. Vi skal på 7 dages Explorer tur i Regnskoven, op til Australiens nordligste spids – Cape York. Vi er 7 der skal af sted.

Fik sendt en morgen sms til børnene, vi kunne ikke sende mail fra hot spotten, og jeg tror ikke vi får noget tlf. signal de næste 7 dage.

Vi flyver 2 t 15 min i et lille bitte propelfly med plads til 5 passagerer og piloten. Ganske interessant at være så tæt på pilot og instrumenter, og sikke en larm.

Så mange fine koraløer og regnskov undervejs, det var dog meget skyet.

I Bamaga bliver vi samlet op af Wilderness Challenge og starter med at handle snacks i det lokale supermarked, og dernæst papvin i Bottle shoppen.

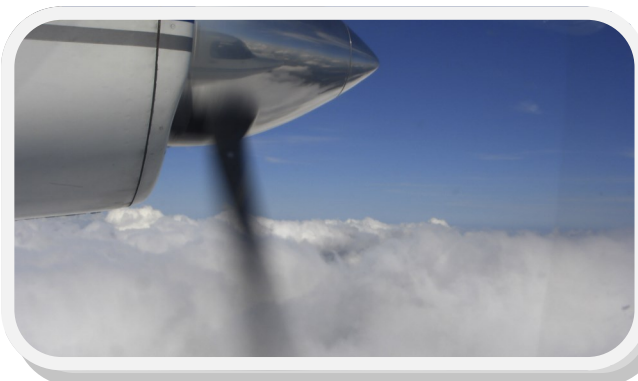
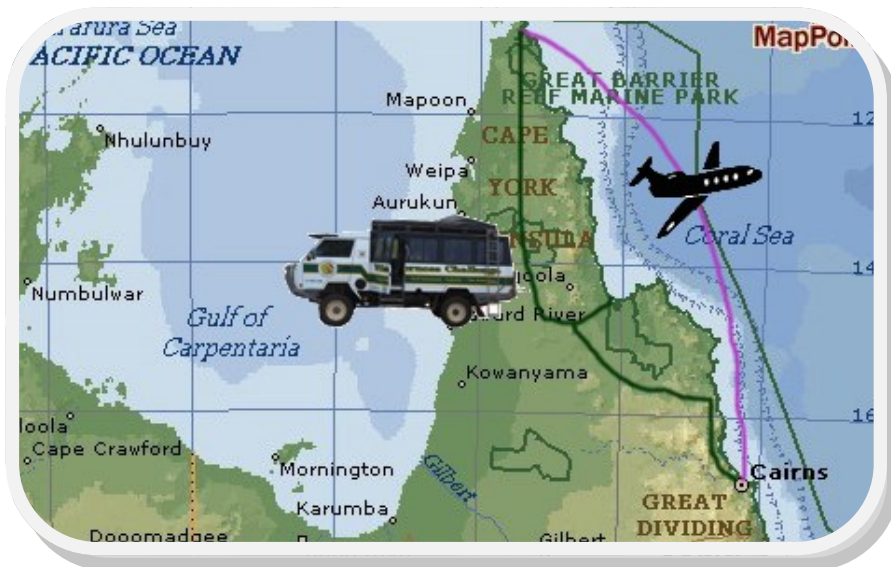
Og så er vi klar til en udfordrende tur dels i bilen og dels på gåben ud til Australiens nordligste spids.

Holder frokostpause undervejs midt i regnskoven, ser bl.a. et regnskovs figentræ, hvor figenklaserne vokser direkte ud af stammen.

Det stormede og suste rigtig meget på 'tippen'. Der var meget smukt.

Så flere hav skildpadder og nu er vi landet efter en 'hård' tur på en snoet og hullet sandvej i regnskoven, ved Pund-sand Bay. Camping på stranden. Vi flytter ind i vores safaritelt.

Her er nogle af Australiens skønneste hvide endeløse sandstrande. Fristes voldsomt til en forfriskende dukkert i de skønne bølger.... Men men underbevidstheden advarer, husk nu på de krokodiller. Så vi nøjes med at beundre synet. Og snupper i stedet en forfriskende kold øl på pladsens mødested.

Det bliver 7 meget spændende og interessante dage, ikke blot rig på naturoplevelser, men også rig på nye bekendtskaber, både tyske og australske.

Vi blev også rig på viden om os selv, for det var en stor udfordring pludselig at skulle være så tæt sammen med andre mennesker, der jo også hver især kom med egne forventninger og holdninger til den fælles tur.

Det var også en udfordring for os, sådan at skulle læne os tilbage og lade vores guide passe rattet og kortet. Jeg måtte dog efter et par hundrede kilometers kørsel investere i et detail kort for selv at kunne følge med.

Torsdag d. 12. oktober – dag 19.

Den første dag spurgte Christiane fra Tyskland om hvordan det var med toiletfaciliteter???

Mark svarede: *'We have heaps and heaps of trees, and once in a while you will find a flush toilet or et drop toilet'* Sådan, bruge træerne.

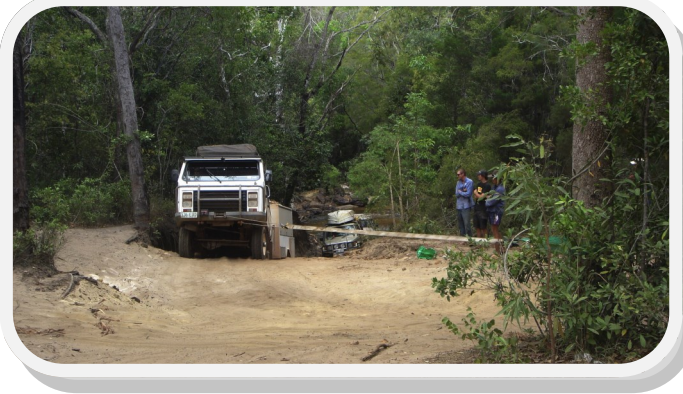
I Bamaga stoppede vi for at tanke vand og så her de mest farvestrålende og skønne sommerfugle, som dog var vanskelige at nå at fange med kameraet.

Vi krydser Mary River, der er vand i floden og hvad værre er, der er et stejlt sandet spor op af flodbredden på den modsatte side.

Vi kunne ikke komme op, trods guide Marks talrige forsøg, men vores trailer vejede også 2 ton. Mad og udstyr til en hel uge, køletasker, køkken, borde, stole, telte osv.

Men heldigvis var udstyret til en sådan situation også i orden.

Mark havde tydeligvis prøvet det før, vi blev beordret ud af bilen alle mand. Hurtigt blev et spil gjort klar, to mandhaftige australske kvinder i vort selskab hjalp til (jeg blev helt forskrækket over den råstyrke de viste frem, men forklaringen herpå kom senere) spillet blev gjort fast rundt om det stærkeste træ og så trak trucken ellers sig selv og traileren op .

Det var en varm dag, og Mark gjorde holdt ved Fruit Bat Falls, de mest underskønne vandfald, helt krokodillefri påstod han.

Og fristet det blev alle mand, på med badetøjet og ud i det friske vand, ligge på ryggen og stirre op i en blå blå himmel, og hen under vandfaldene og blive masseret på ryggen.

Det var svært at stoppe, men Mark havde frokosten klar til os og sådan blev vi forvænt med mad hver eneste dag. Vi skulle dog også selv hjælpe til med opvask og oprydning.

Og hver aften når vi slog lejr, gik alle mand i gang. Nogle hjalp til med at tømme trucken, andre satte borde og stole op, og atter andre sørgede for 2 vandfade med vand.

Der var meget fokus på hygiejne, for som Mark sagde: *'Vi gider ikke have nogen med diarre med på turen!!!'* Og derfor to vandfade, et til NASH og et til CLEAN. Altså til snavsede hænder og rene hænder.

Det første fad indeholdt et desinfektions middel. Det fungerede rigtig godt.

Denne aften slog vi vores telt op under det største og flotteste mango træ, og hen under morgen blev vi vækket af en højlydt gumlen og gnasken.

Der var tydeligvis 'nogen' der nød de nedfaldne mangoer med stort velbehag. Det viste sig at være en ko. Vi blev drillet lidt med vores sovested.

Vi forstod det ikke helt, først da vi opdagede hvor hårdt en mango slår, når den faldet ned, forstod vi noget af det, det andet handlede om en forskrækkelig historie, der udspillede sig for år tilbage under et mango træ.

2 unge fyre lagde sig til at sove i en australsk swag (en sovepose med arme, og hovedet fri). Det var en varm stille nat, og de valgte mangotræet, i stedet for at sove nede ved vandet, da de var bekymret for krokodiller.

Det var meget brugt at sove i swags, hvilket det for øvrigt stadig er. Om morgenen vågnede ejeren af stedet ved høje skrig og tumult. Hvad de to unge mænd ikke vidste, var at en 8 meter lang pytonslange netop boede i dette mangotræ.

Så da pytonen vågnede om morgenen, kunne den jo ikke tro den var så heldig, at der netop lå en lækkerbid for foden af træet. Ned gled den og startede med at sluge den unge mand, der til alt held lå med armen bøjet over hovedet, så pythonen begyndte at sluge ham fra albuen af.

Problemet for pytonen var, at da den nåede til skulderen skulle den jo også sluge hovedet og kroppen, og her var det så den unge mand vågnede og skreg. Historien lyder videre, at dette skreg overbeviste pytonen om, at den var i gang med en forfærdelig fejltagelse og den spyttede den unge mand ud igen!!

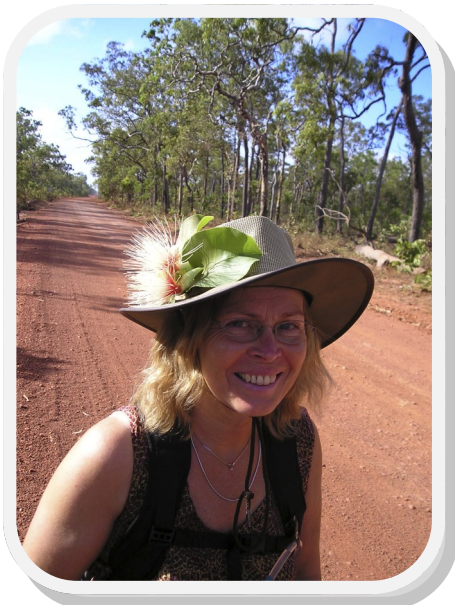
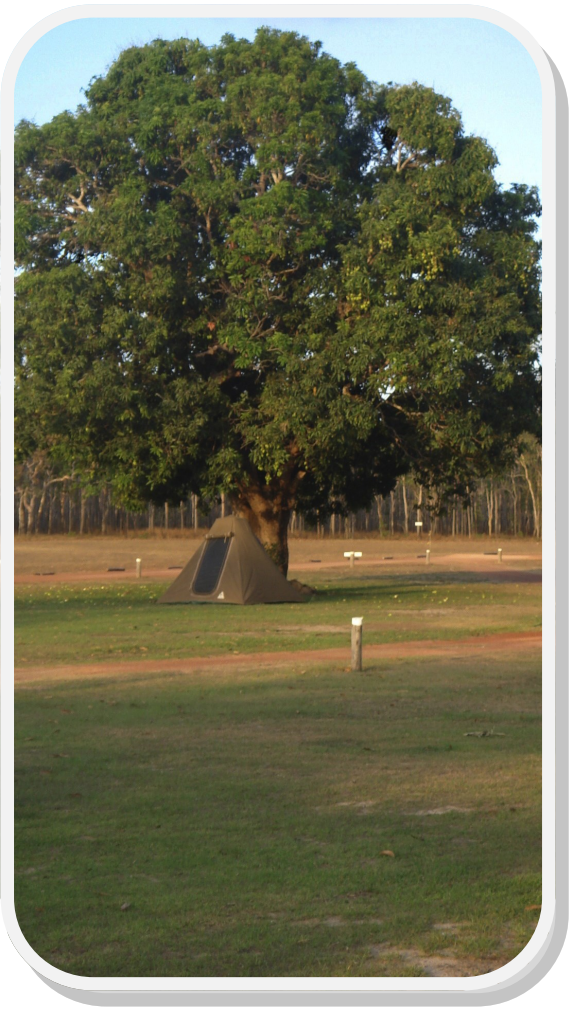
Sidenhen sov vi aldrig mere under mangotræer.

Fredag d. 13. oktober - dag 20

Jeg kan ikke styre mig, jeg må spørge om lov til at prøve at stå oppe på taget af trucken og skue ud over landskabet. Jeg fik lov... og står heroppe mens tasker og telte læsses på.

Vi starter dagen med en travetur ud af grusvejen, hvor Mark vil samle os op. Sandet er rødt, stenene er røde og støvet hvirvles rødt op, når en enlig truck passerer os. Det er godt at få lov at være lidt sig selv. Stille går vi, og det belønnes. Vi ser en wallaby med baby krydse vejen. Vi finder også en smuk blomst, at pynte hatten med.

Dagen byder på euclyptustræer, palmer, bushmans clotes pin, altså buskmandens tøj klemme. En frugt kaldet sådan, fordi den i tørret tilstand kan bruges som tøj klemme. Ser også mange palmer, som kaldes Black Boy, således døbt af de første hvide indbyggere. De ser tydeligvis på lang afstand ud som en lille tynd sort dreng med et spyd højt hævet over hovedet.

Pludselig klodser Mark bremserne... han har spottet en Dragon, sådan et af de firben, der kan slå en krave op rundt om hovedet. Den sidder på en træstamme, og holder godt øje med os, da vi går tæt på og er nysgerrige, når vi drejer rundt, drejer den også rundt. Den går omtrent i et med træstammen, og den viser os ikke sin krave.

Så krydses Pocoe River, vi vader hen over den. Hold nu bare godt udkig efter crocs, sagde Mark. Og så sagde han OK for en svømmetur. Åh, det var skønt. Det er Lone og Jacobs 5 års bryllupsdag og de får lige et Tillykke med 5 år skrevet i sandet ved floden.

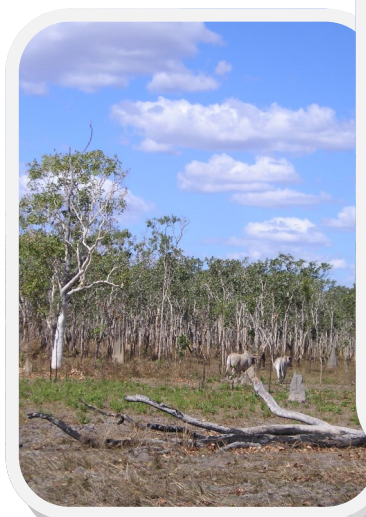
Vi er nu i Iron Range Rainforest, og krydser mange små smukke floder og vader igennem flere. Langt langt ude ad Portsland Rd, kommer vi til en gammel krigshavn. Her er uendelig smukt, og her må bo folk, der er smukke kønne huse op af skrænterne.

Vi slår lejr i regnskoven, og at det var en regnskov, det mærkede og hørte vi tydeligt om aftenen og natten. Det øsregnede. Men også det var Mark forberedt på og i løbet af få minutter havde vi ved fælles hjælp fået sat en pressening fast på siden af trucken og holdt oppe med teltstænger, og der sad vi så i næsten tørvejr og hyggede os. Menuen bestod af T-bone, salat og rødvin, det var slet ikke så ilde, derude i regnskoven. Vi så den kønneste grønne due, kaldet Emerald Dove.

Lørdag d. 14. oktober – dag 21

Der blev tid til flere vandreture i regnskoven, og herfra hjembragte vi nogle smukke store frø, kaldet matchbox peas. Tændstik æske bønner. De var bløde og glatte og dejlige at gå og nulre i hånden, ligesom kastanier. Her er frodigt, grønt og alt er så højt så højt. Her er lianer, blomster og enorme træer, og også gamle rustne maskiner efterladt ved guldgraver miner.

Der er sådan lidt rutchebane over vejen i dag, efter regnvejret. Det er et mudret og glat spor vi kører i. OKA'en klarer det godt. OKA'en er japansk og bygget op over et chassis beregnet til militærkøretøjer.

Vi krydser Pascoe og Wenlock Rivers og traver tur ved Batavia Gold fields. Her er flere gamle maskiner og vi støder også på en gammel rusten lastbil. Vi får grillpølser til frokost og vi hygger os med et glas rødvin til. Jamen livet er herligt.

Stopper senere ved Archie River Roadhouse. Der er underskønne hvide smukke sandbanker ved Archie River, med masser af Paper Bark tærer... og så desværre også masser af aboriginal svineri, det er så afskyeligt, og ødelægger fuldstændig området.

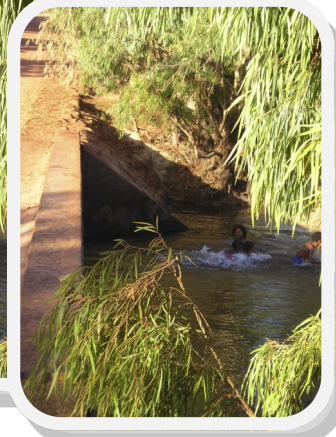
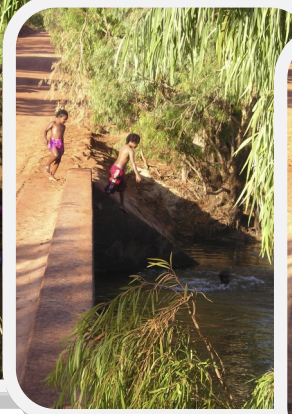
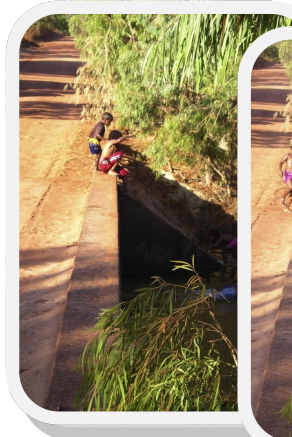
Det vrimler med 'empties', som tomme øldåser kaldes og andet affald. De indfødte samles om dette roadhouse, som er det eneste i miles omkreds med spiritus bevilling. Og der drikkes tæt af de indfødte, som ofte ikke kan tåle øl og spiritus, grundet noget genetisk.

Affald overalt i floden og ved floden. Små børn hopper i floden fra broen, de nød livet og vandet, som børn alle andre steder. Vi travede en tur nedad floden i det lune vand, og nød trods alt de smukke omgivelser.

Vi holdt godt øje med 'krokodillerne'. Det blev en stjerneklar og smuk og kølig nat.

Søndag d. 15. oktober – dag 22

Masser af fuglekvidder at vågne op til. Det er lyserøde og grå kakadue lignende fugle, og store grå Guinea Fowls, hvad de så end hedder på dansk. Ved Road Huset opdager vi et skilt, der gør opmærksom på, at hvis oversvømmelse, så er det her Rescue Area, altså mødested. Vi ser også en streg på vandtanken langt fra floden. Hertil gik floden efter cyklonen Monika i år 2006. Det er ufattelige mængder af vand, der er på spil i disse områder.

I byen Coen må vi stoppe. Motoren driller, den lækker olie ind i koblingen. Værkstedet kan ikke hjælpe, så Mark må ind under bilen og ordne! Helt præcist hvad, ved vi ikke, men vi ved, at fra nu af kører vi uden kobling. Hullet er stoppet med låget fra en spraydåse + et viskestykke.

Coen er en lille by med 300 indbyggere. Den største bygning rummer en general store, et posthus og en tankstation under et tag. Her er et forbavsende udvalg af alskens varer i dette fjerne øde område. Endda G-strengs trusser af mærket Triumph. De måtte med hjem som souvenir.

Så til Musgrave Roadhouse, og den gamle telegrafstation. Den var oprindeligt bygget på pæle højt oppe, for at undgå spyd fra de indfødte, aboriginals.

Vi ser en del nysgerrige køer her og nyder de smukke Galarer, sådan hedder de kønne fulge, der holder sammen for livet.

Nu er vi på vej ind i Lakefield NP og gør holdt ved Lotus Bird Lodge. Det er et privatområde med en sø med åkander og masser af gæs, kaldet Magpie Geese. Det er underskønt og frodigt midt i det tørre landskab.

Mark checker bilen... den lækker stadig olie. Det er en hård køretur i dag. Masser af bump og huller, det føles som vi flyver henover. Det giver ind i mellem nogle stød, så vi hopper voldsomt i sædet og det mærkes i ryggen.

Fænomenet hedder Dust Holes, det er ujævnheder i grusvejen, som et vaskebræt med 10-20 cm dybe riller. Indvoldene rystes godt på plads. Kunsten er siger Mark, at køre på toppen af rillerne, så fuldt fart, 80-100 km/t.

Vi støder flere steder på vejarbejde. Hele stykker af veje og flere broer er skyllet væk i den sidste Wet season. Synes som et evighedsarbejde at reparerer veje her. Vi tager et foto ved Salt Water Creek, mens vi gysrer lidt ved viden om, at en turist i 2005 blev taget af en krokodille her. Kun knoglerne blev tilbage.

Videre ad små støvede hullede veje til Low Lake, et smukt fuglereservat. Vi spiser frokost her, og pludselig er en stor grøn myre på mit brilleglas, jeg vil vifte den væk, men den kommer ind i øjenkrogen og den bider mig. Av, hvor gjorde det ondt og sved i øjet længe efter.

Ved Kalpower Crossing slår vi lejr ovenfor floden. Rigtig smukke omgivelser. Bare en lille portion mad til mig i aften, beder jeg, og det får jeg så! Lille måske efter australske forhold... og dessert blev det også til, og når Christiane og jeg klagede over at vi fik for meget at spise, og at vi ville tage på, ja, så lød den muntre bemærkning: pyt med det, det er jo : *Just another crumb for the hips!*. Altså ikke noget at bekymre sig om, bare en lille krumme til hofterne! Og det er jo ikke noget at regne.

Vi fik også en del 'hip snacks' som det blev kaldt, altså chips osv. Som alle godt vidste ville sætte sig på hofterne. Det lo vi meget af.

Pludselig lød et højt råb: SNAKE!!! En anden campist trak sig tilbage fra toiletbygningen og pegede. Nysgerrige og med alle sanser vakt måtte vi beundre og samtidig gyse ved denne slang, enten en Eastern Brownsnake, og så var den meget giftig eller også en Northern Treesnake, og så var den ikke giftig. Det giver mest gys med den første, ikke ??

Om aftenen var vi på krokodille udkig, croc watching, ned ved floden med en kraftig lommelygte. Ser man 2 røde ildkugler, er det genskin fra dillens øjne.

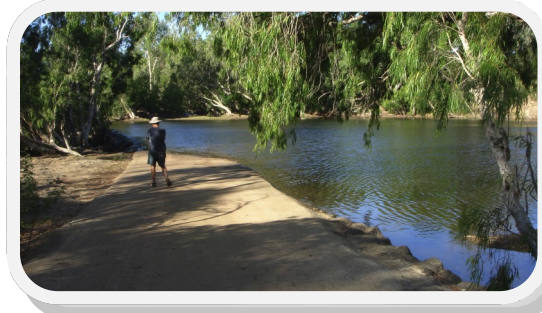
Stille stod vi hele flokken i mørket med den kraftige lommelygte tændt. 'Holy Macrel' lød det pludselig og ganske rigtig, der var 2 røde ildkugler...gys.

Det var også her ved flodbredden, at vi fandt en mindeplade for en ung mand, der var født den og den dato og den og den dato var taget på fisketur, underforstået aldrig kommet tilbage, og sandsynligvis taget af krokodiller. Born xx date, gone fishing xx date .

Vel tilbage ved teltet havde vi den skønneste stjernehimmel og den mest fantastiske mælkevej, men I kan tro, at jeg var særlig opmærksom på at få lynet teltet den aften....slangen ved toiletbygningen fik mig stadig til at gyse. Det var også på denne plads at vi kom rigtig sæt på de små kænguruer, wallabierne, eller var det dem, der kom tæt på os.

Vi kører igennem termit marker, her er stort set ingen træer. Disse termitter kaldes magnetiske termitter, fordi deres bolig altid vender nord – syd. Disse termitboer er grå. Termitterne udgør en nødvendig del af økosystemet, idet de gennemtygger og fordøjer planterester m.m.

Vi ser også langt ude i det fjerne de specielle palmer, der vokser i 50-60 år, blomstrer herefter én gang, og så dør de. – store smukke røde åkander beundrer vi ved Red Lilly Lagoon. Og ved Lakefield NP Ranger Station, ser vi en kæmpe 'croc trap' altså en krokodillefælde. Størrelsen af fælden giver indtryk af hvor store krokodillerne er.

Mandag d. 16. oktober – dag 23

Skøn klar morgen, blå himmel og masser af wallabier, og små fine 'skinks' altså firben. For at skræmme mig lidt, gjorde den sig blå på overkroppen.

Vi stødte på den ultimative off-road camper en foldeud bolig, og tænkte straks på Far, den måtte interessere ham, så den blev fotograferet og hjembragt, ligesom vi også hjembragte en salgsannonce for en motorhome, specielt med henblik på Far. Den var så stor, at den lille ekstra bil havde garage bag i den! Sådan, Pris 170.000 Au. \$ = ca. 800.000 D. kr.

Vi traver lidt rundt ved den gamle kvægstation Old Laura Homestead. Og bemærker især gulvet i stuehuset. Det er lavet af okseblod blandet med ler fra termitboer. Det skulle være særdeles solidt og stærkt.

I 1874 rasede guldfeberen (gold rush) ved Palmer River. Mange forskellige nationaliteter kom hertil. De indfødte i Australien, altså det aboriginale folk, var på det tidspunkt menneskeædere, og fandt at kinesernes kød var det mest søde og velsmagende. Der er en forskrækkelig historie om 6 kinesere, der blev hængt op i deres hårpisk. Her hængte de som forråd og ventede på at blive spist. En anden forskrækkelig historie fortælles om to hvide mænd, der ligeledes blev taget til fange og holdt som forråd. Man skar simpelthen en luns eller et ben af efterhånden som man blev sulten! Gys. Der var især mange kampe mellem guldgravere og de indfødte ved Battlefield Rd.

Vi holder frokostpause ved Laura River, og snupper nogle smukke vandfalsbilleder. Atter finder vi en lille skink, firben. Den er orange på maven.

Næste stop er Cooktown, som har navn efter englænderen James Cook, der i 1770 satte sit beskadigede skib 'Endeavour' på grund ved flodens udmunding. James Cook var sendt på ekspedition fra London, for at undersøge jordens længdegrader. Vi traver op og får en fantastisk udsigt fra Grassy Hill, hvor også James Cook kravlede op og skuede ud over de mange øer og koralrev.

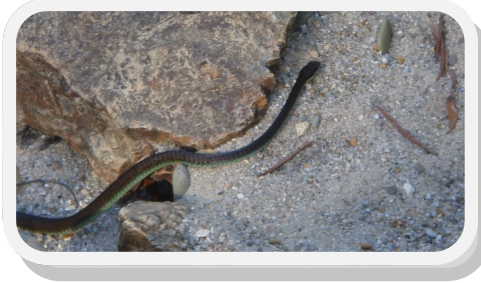

I Cooktown har Linda Rowe, the Croc Women, sin butik, Croc shop. Linda er en af pionererne I Cape Yorks historie. Hun har udforsket halvøen og levet her det meste af sit liv, og har som en af de første lavet en butik ved en af floderne. Hun har beskrevet sine meget fascinerede oplevelser i bogen 'Paradise Found'. Vi er heldige, at Linda selv er i butikken, som for længst er flyttet er til Cooktown og har lyst til en lille snak og til at blive fotograferet. Selvfølgelig købte vi bogen, og fik den signeret. I Lindas butik køber vi krokodille hattebånd til vore australske hatte.

Den sidste overnatning er ved Lions Den. Og igen er der én, der råber SNAKE! Denne gang er det Christiane, der styrter af sted efter sit kamera. Slangen har Christiane og Martin set ved floden, svømmende i floden, og da vi når derned, er den krøbet henover sandbredden og op i et træ. Igen gyser vi og fascineres af slangens akrobatik, og det farlige element, er den giftig eller ej? Betragt alle slanger i Australien som giftige, læste vi i en slangebog. Så vi holder os på god afstand.

De to mandhaftige australske kvinder sig at være de mest vidunderlige og dejlige mennesker at være sammen med. Og vi udvekslede adresser med både dem og de øvrige deltagere. Mary og Kae, som de hed havde hver deres 4-hjulstrækker og Kae var formand for 4WD klubben hjemme i Lismore Heights i NSW hvor de kom fra. Se det forklarer jo hånddelaget da vores truck sad fast på blodbredden den første dag. De boede sammen på Marys farm, som Mary drev med x antal kødkvæg, samtidig med at hun arbejdede i et supermarked. Faktisk blev vi så gode venner, og grinte så meget sammen, at de besluttede sig for at opkalde to kalve Mogens og Rita, når de kom hjem. Og dem har vi siden hen fået fotos af. De var berigende at være sammen med. Og på hver vores måde, havde vi således noget at bidrage med til vores fælles tur. Alle lærte vi at værdsætte og holde af. Hvor var det en enestående oplevelse.

Om aftenen uddelte Mark diplomer til os alle for at have overlevet turen til The Tip

Tirsdag d 17. oktober – dag 24

Vi kører igennem regnskoven og National Parken Cedar Bay . Vi fotograferer et utal af frodige, mangfoldige, grønne planter og træer.

Vi kører ad Bloomfield Track og Bloomfield River. Gør holdt og nyder udsigten. Dernæst Woobadda Creek med stejle skrænter skåret ud med en grusvej at køre på. Palmerne rækker sig op i solen, og i regnskoven strækker og rækker alle planter sig efter sollys. Den der kommer først overlever.

Trætoppene mindsker lyset med op til 80%. Det er også her vi ser vejskilte med advarsler om en helt speciel stor fugl, der kan være ganske farlig, faktisk kan den med sine skarpe kløer rive brystet op på et menneske, hvis den føler sig truet. Den hedder 'Cassowary'. Og vi informeres om at tage det ret så alvorligt.

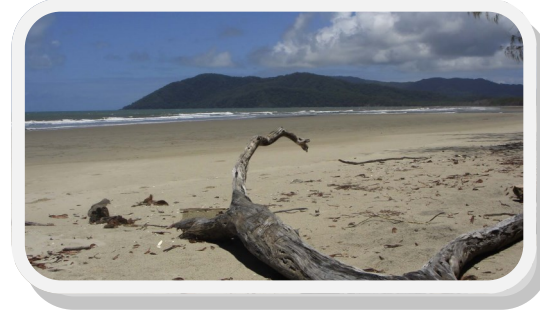
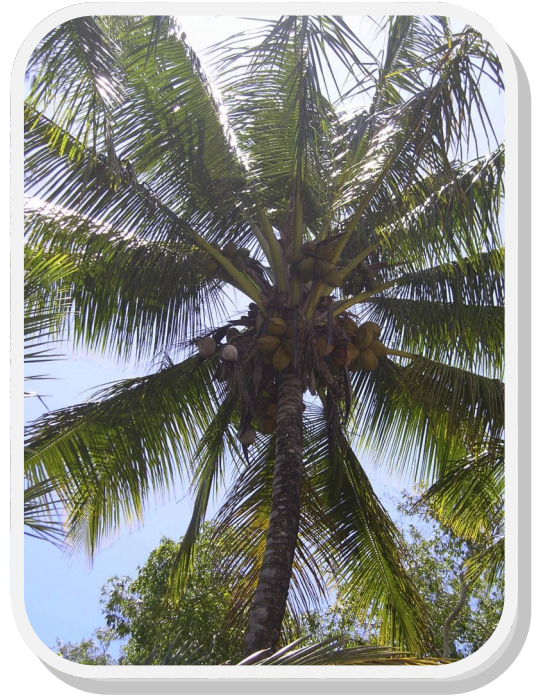
Ved Cape Tribulation slutter vores tur på øde fjerntliggende grusveje og stier, som kun kan udforskes i en 4WD. Nu er vi på asfaltvej og mærker og ser hurtigt flere mennesker.

Her er dog også regnskov, strand med koraller, og ved Thornton Beach spiser vi den sidste frokost, og nyder de flotte palmetræer. Her findes Queensland Palm Fan, der er så stor i bladet, at Mogens synes det minder om Eva og bladet, se og bedøm selv. Stort er bladet i hvert fald.

Næste stop er ved is fabrikken, der udelukkende laver og serverer is fabrikeret af egne spændende frugter. Her er frugter vi har hørt om, og ikke har fantasi til at forestille os. Her er 'Jack Fruit' træet, der producerer 2,5 t frugt pr. år. Det er også i dette område, at Australiens berømte Daintree-uden garvesyre produceres. Vi ser masser af themarker og køber lidt med hjem.

Daintree River krydses med en kabelfærg og vi kører også forbi en billabong. Snart er vi i Cairns ved vores hotel og der er masser af knus og kram og gode ord til afsked.

Hvilken vidunderlig oplevelse.

Onsdag d. 18. oktober – dag 25

Vi synes Maggie og Floriana har været så sur og speciel, så vi måtte fotografere Maggie, der havde glemt hvordan man smiler, og alle hendes små formanende skilte om ikke at trampe som elefanter osv. Mogens fik hende til at smile den sidste dag.

Vi lejer en lille bil og snupper en tur tilbage til regnskoven de sidste dage.

Vi kører over Mareeba, som er et kaffe og vinområde og besøger en kaffefarm og et par vinerier. Her produceres vin på mango frugter, og det dufter forjættende og smager ligeså.

I Kuranda, den gamle hippelandsby finder vi Boongars lille galleri. Boongar er hollandsk gift og driver en lille forretning sammen med sin kone. Her sælger han sine prikmalerier og boomeranger og så spiller han allerhelst på didjeredoo.

Han havde et afslappet forhold til tid og arbejde. Det lignede mest hygge, og ind i mellem skyndede konen lidt på ham. Han fortalte detaljeret om sine malerier og om at spille DJ.

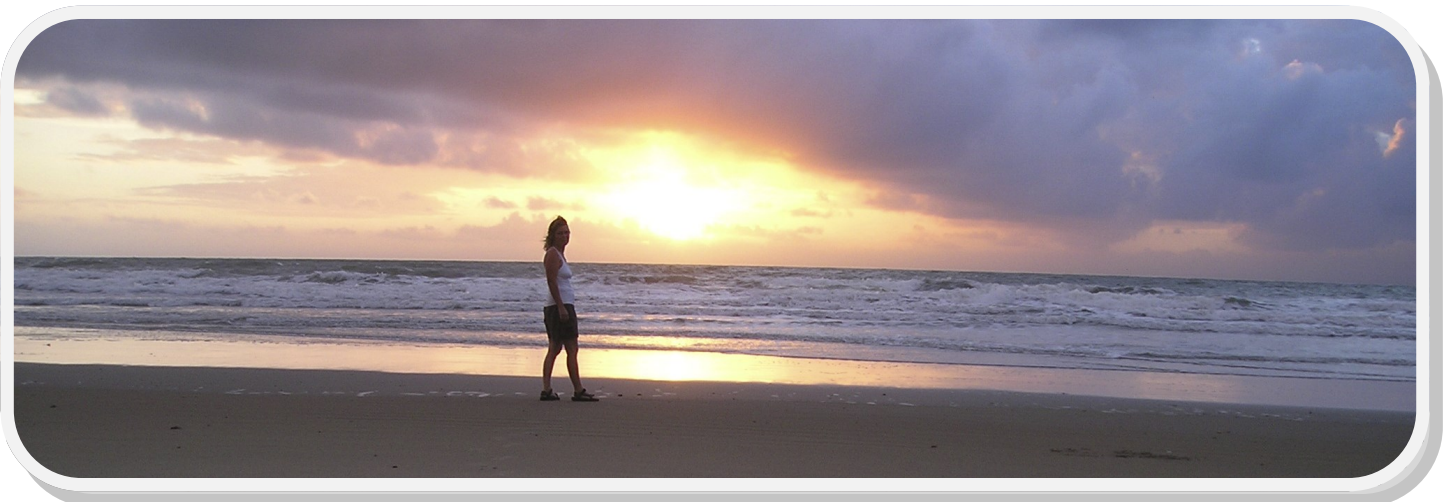
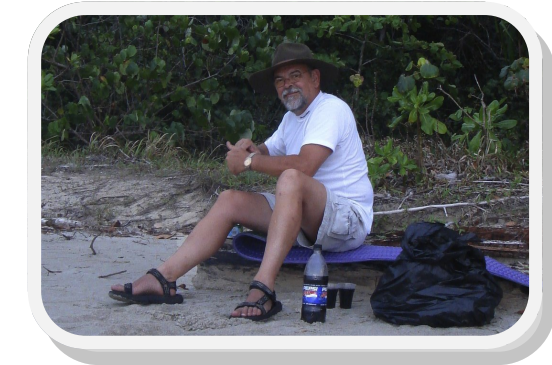
Lyt til lyden i træet sagde han. Hullet er udgravet af termitter, og hullets størrelse afgør klangen og duren.

Snart er vi tilbage i regnskoven, Danintree NP Rainforest. Igen skilte med pas på Cassowary! Vi camperer på Noah Beach i regnskoven direkte på strandbredden. Det koster os 9 Au \$ = 40 D. kr. Pragtfuld strand og skøn regnskov.

Aftensmaden indtages på stranden, hvor vi camouflerer rødvinen med en colaflaske. Vi er nemlig i Aboriginal land og her må ikke findes rødvin. Men vi havde den jo i bilen.... Og så må vi jo hellere udrydde den, ikke ??

Sikken skøn strand, solnedgang, og solopgang, og atter en dejlig travetur på vores helt alene smukke sandstrand, og trods saltvands krokodiller snupper vi et morgenbad, dvs Mogens fandt en lille saltvandspyt i klipperne, og der kunne vi da overskue antallet af krokodiller, og derfor fik vi et morgenbad.

Et andet fænomen, man skal være opmærksom på er de såkaldte Stingers, altså livsfarlige brandmænd, der findes i hobetal ved kysten på bestemte tidspunkter af året.

Torsdag d. 19. oktober – dag 26

Vi traver rundt i Marrdja og kigger på regnskoven og fascineres af evnen til for kvæler figentræet at komme op i lyset. Den starter simpelthen med at finde et værtstræ, klatrer lige så stille rundt om og opad værtstræet, op i lyset, og sluttelig dør værtstræet, og kvæler figentræet, Strangler Fig, står som et hult højt træ. Et fascinerende naturfænomen og overlevelsesstrategi.

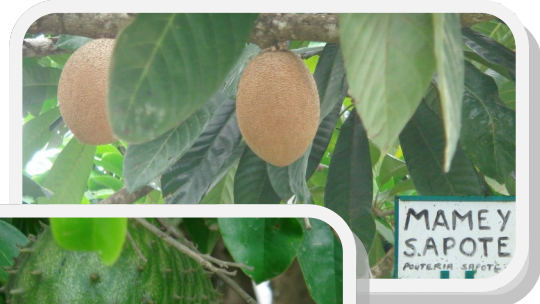
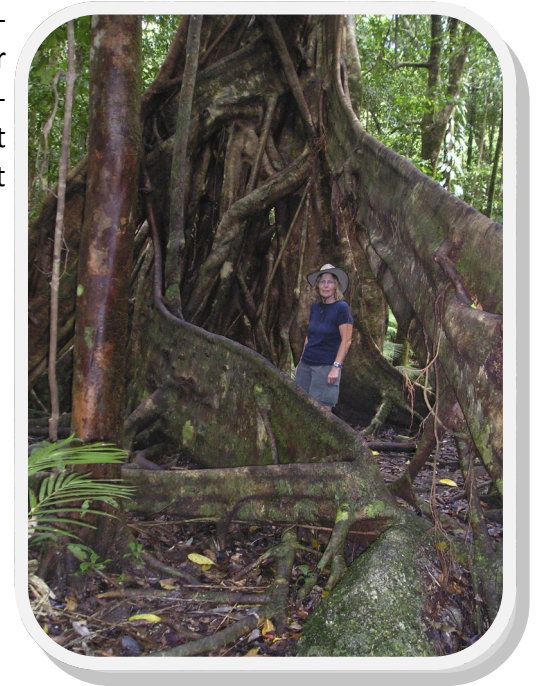
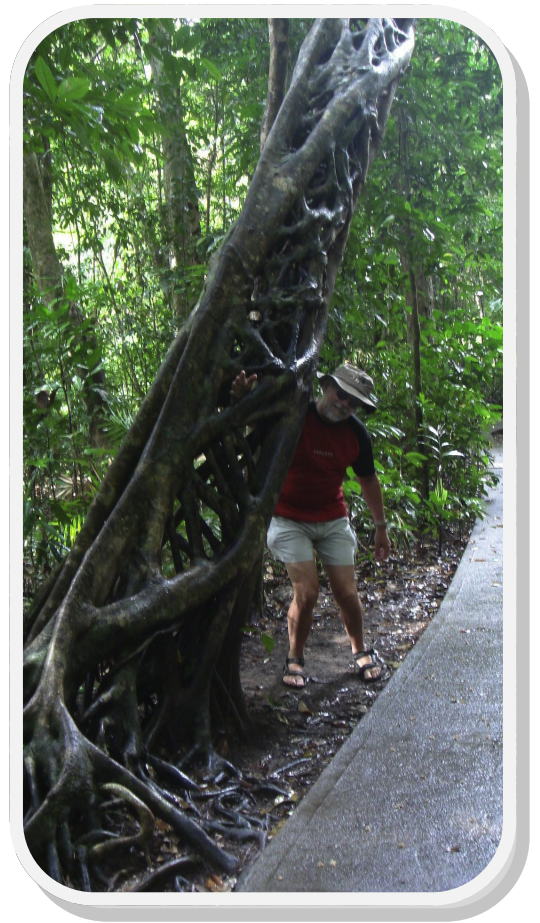
Vin og efeu er ligeledes snyltere, der klatrer opad på værtstræer, atter andre overlever ved at frø spirer på træstammer højt, højt oppe på stammen.

I Cow Bay traver vi atter en tur langs en smuk endeløs strand og finder små døde koralstykker og Mogens finder en kokosnød.

På turen tilbage til Cairns runder vi lige isfabrikken igen, og jo det smagte ligeså godt som første gang. Og denne gang har vi tid at kigge lidt på de forskellige frugttræer.

Der laves is af bl.a. Jack Fruit, Wattle Seed, Passionsfrugt, Ananas. Længere fremme mod Cairns får jeg lige det ønskede billede af Paraply træet, Umbrella Tree. Vi når også at trave en tur i Mossman Gorge, og så er vi mætte af dejlige oplevelser og finder et motel til den sidste nat.

Alt slæbes op på værelset og alt sorteres og pakkes og klemmes sammen i rygsække og tasker. Det vejer vist lidt rigeligt, og vi propper håndtasken, og håber ikke det ligner, hvad det er, alt for meget bagage. Og så forkæler vi os selv med en ypperlig smagsoplevelse, alt godt fra havet, indtaget ved et bord udenfor, blot 25 m fra havet. Det blev en dejlig afslutning på den uforlignelig dejlig ferie.

Fredag d. 20. oktober – dag 27

Afgang Cairns kl. 10.15. Vi flyver over Brisbane og Singapore og lander 35 timer senere i København, dernæst tog til Nyborg, hvor Martin samler os op. Det var dejligt at se ham igen, og dejligt at være hjemme igen. Så rig på oplevelser og minder.

Mon ikke man skulle begynde at planlægge den der spændende tur til ??? for der er kun en hage ved rejsen til Australien, og det er, at vi har smagt det australske eventyr, og det smager af mere!!!

Rejseplan

Dato	Sted	Res.#	Kl.	Beskrivelse
24.09.06	Kerteminde		13.15	Martin henter ZX'en Nyborg, vi låser nøgle inde i blå net i bagagerum
24.09.06	Nyborg	9223810, vogn 12,	14.02	IC-tog til Kbh.s lufthavn
24.09.06	Kbh.s Lufthavn	234694 My Travel,	18.40	SK 3629
26.09.06	Darwin		03.25	Ankomst Darwin
26.09.06	Darwin Airport	3D3372746664	05.00	V00 Group V Class Hertz Car
06.10.06	Ayers Rock Airport	3D3372746664	05.00	Return time Hertz Car
26.09.06	Darwin	1971-5157484	11.00	Double Bed Frogshollow Lodge & Backpackers, 27 Lindsay St., Deposit \$9.73, total \$ 63
28.09.06	Kakadu	635842	07.30	4WD tour Jim Jim and Twin Falls pick up at Cooinda at the bus shelter/front of lodge, payed \$290 mastercard
29.09.06	Kakadu	635841	06.45	Yellow River Morning Cruise cash \$50/person
07.10.06	Ayers Rock Airport		12.50	QF 988 fly til Cairns
07.10.06	Floriana Guesthouse, Cairns			Double room \$75
08.10.06	Wavelength Port Douglas	e-mail	06.50	Snorkelling tour, pick up Floriana 165\$+25\$, ikke betalt, sent credit card details
08.10.06	Floriana Guesthouse, Cairns			Double room \$75
09.10.06	Cairns, D finger Marlin Marina	e-mail	08.00	Trip Vagabond overnight, private cabin 340\$ + reef tax \$7.50/day + add.20% deposit
10.10.06	Floriana Guesthouse, Cairns			Double room \$75
11.10.06	Cairns Lufthavn		07.00	Cape York Fly/Drive 7 dage, pick up Floriana kl. ? Ring Wilderness Challenge dagen før 07 4035 4488
17.10.06	Cairns Lufthavn		18.00	Retur fra Cape York
20.10.06	Cairns Lufthavn		10.15	Fly hjemad QF 709
21.10.06	Kbh.s Lufthavn		09.30	Ankomst Kbh.

Huskeliste

rygsæk	telt (3 personers med apsis)
regnslag til rygsæk	trangiasæt (1 gryde)
vandrestave	2 dybe plastic tallerkner
sovepose	2 sæt titanium ske/gaffel
silkelagenpose	2 kopper
liggeunderlag	1 grydeske
håndklæde x2	2 vanddunke med drikkesystem
vaskeklud	2 stk. reb á 30 m
toiletsager	kamera + batterier + strømforsyning
- brusesæbe, shampoo,	computer + strømforsyning
- kam/børste, deo	mobiltelefoner + strømforsyning
- creme, 'baby-wipes'	kode til at checke e-mail med fra internetcafé
- tandbørste, tandpasta	nødhjælpspose
- 3 – i – 1 negleklipper + neglefil	plaster, forbinding
dolk/lommekniv	vabelplaster
solhat/kasket	smertestillende medicin
solbriller	myggebalsam
solcreme + stift	opvaskemiddel/skuresvamp/mikrofiberklud
regntøj ?	fiskekroge/snøre/prop ??
sydvest ?	kladdehæfte/kuglepen til dagbog
gaiters	fløjte
hikingstøvler	spejl
vandresokker 2 par	nødraketter + affyringsrampe
indersokker 1 par	billetter til:
flysokker	tog
Teva sandaler	fly
surfersokker	rejseplan fra My Travel
Fjällräv bukser	kontanter fordelt på 2
shorts	kikkert
hør bukser	GPS
t-shirts, åndbar, 2 stk	kompas
hvid solbluse	diverse kort + bøger Australien
windbreaker jakke	lighter + tændstikker
fleece joggingsæt	wc papir 1 rulle
undertrøje, alm.	plasticposer
trusser 3 par	4 sorte affaldssække ?
badedragt	2 sidde/ståstykker ?
sarong	(til at stå på når man f.eks.
myggenet	bader i iskoldt gletchervand)
bog + læsebriller	

Mad

Morgenmad:	1 ½ dl. müsli (Guld Axa) + mælk + 1 flypose sukker + 1 kop kaffe Kaffe 1 spsk pr. kop Mælk ½ l vand + 2 spsk m. top
Aftensmad:	4 poser frysetørret
Diverse	kakao + solbærtoddy rester

eMail: livsnyderne@tdi.NU

<http://www.Livsnyderne.NU> ©